

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 123

fyrtiosjätte årgången

17 maj 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 847/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 848/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 119:e särskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 849/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 72:e anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 850/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 291:e särskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	6
*	Kommissionens förordning (EG) nr 851/2003 av den 16 maj 2003 om ändring av förordning (EEG) nr 3444/90 om närmare bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av griskött	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 852/2003 av den 16 maj 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 853/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1898/2002	11

Kommissionens förordning (EG) nr 854/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1896/2002	12
Kommissionens förordning (EG) nr 855/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1897/2002	13
Kommissionens förordning (EG) nr 856/2003 av den 16 maj 2003 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1895/2002 ...	14
Kommissionens förordning (EG) nr 857/2003 av den 16 maj 2003 om inledande av en anbudsinfördran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)	15
Kommissionens förordning (EG) nr 858/2003 av den 16 maj 2003 om upphörande av fiske efter blåvitling med fartyg som för någon medlemsstats flagg, utom Danmarks och Förenade kungarikets	17
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/24/EG av den 14 april 2003 om ändring av rådets direktiv 98/18/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg	18
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg ⁽¹⁾	22
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel	42

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2003/354/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 13 maj 2003 om tillåtelse för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter**

Kommissionen

2003/355/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 9 april 2003 om ändring av beslut 2003/207/EG om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/E-3/36.700 – Industriegaser och medicinska gaser) [delgivet med nr K(2003) 1180] (Endast de tyska och nederländska texterna är giltiga)**

2003/356/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 maj 2003 om ändring för andra gången av beslut 2003/289/EG om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Belgien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 1688]**

2003/357/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 maj 2003 om ändring för andra gången av beslut 2003/290/EG om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Nederländerna ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 1689]**

Innehåll (Fortsättning)

2003/358/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 maj 2003 om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Tyskland ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 1690]** 55

2003/359/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 maj 2003 om villkor för åtgärder för att förebygga aviär influensa hos mottagliga fåglar i vissa medlemsstater ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 1691]** 59

Hänvisning – Anbudsfordarande för utgivning av *Europeiska unionens officiella tidning* (Se sidan 63)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 847/2003
av den 16 maj 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 maj 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	85,0
	096	49,6
	999	67,3
0707 00 05	052	103,2
	999	103,2
0709 90 70	052	91,2
	999	91,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,2
	204	41,2
	220	39,8
	388	53,5
	600	53,9
	624	75,2
	999	50,8
0805 50 10	400	53,4
	528	59,9
	999	56,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	46,5
	388	77,7
	400	98,4
	404	128,4
	508	81,0
	512	78,6
	524	67,5
	528	73,2
	720	106,7
	804	103,0
999	86,1	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 848/2003

av den 16 maj 2003

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 119:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 ⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings säkerhets eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 119:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset och det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 maj 2003 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 119:e enskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandningsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—
Förädlings-säkerhet		Oförändrat	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %	85	81	85	81
	Smör < 82 %	83	79	—	79
	Koncentrerat smör	105	101	105	101
	Grädde	—	—	36	34
Förädlings-säkerhet	Smör	94	—	94	—
	Koncentrerat smör	116	—	116	—
	Grädde	—	—	40	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 849/2003**av den 16 maj 2003****om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 72:e anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 359/2003 ⁽⁴⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfördran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 72:e anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 13 maj 2003 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 53, 28.2.2003, s. 17.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 850/2003

av den 16 maj 2003

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 291:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999 ⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 291:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 105 EUR/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen: 116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 851/2003

av den 16 maj 2003

om ändring av förordning (EEG) nr 3444/90 om närmare bestämmelser för beviljande av stöd till privat lagring av griskött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000⁽²⁾, särskilt artikel 7.2 i denna, och

Förordning (EEG) nr 3444/90 ändras på följande sätt:

av följande skäl:

1. I artikel 7 skall följande läggas till som punkt 3:

”3. När kraven i punkt 1 inte uppfylls får inget stöd betalas ut för avtalet i fråga, och hela säkerheten för detta avtal skall anses förverkad.”

(1) I artikel 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 3444/90⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 3533/93⁽⁴⁾, fastställs regler för tidsfristerna för inlämnande av styrkande dokument i fråga om utbetalning av stödet, men det fastställs inga regler för de fall då inget sådant dokument lämnas in. Därför bör lämpliga bestämmelser för detta fastställas.

2. I artikel 9.4 skall fjärde stycket ersättas med följande:

”Om det beviljas exportbidrag för produkterna skall exportbeviset enligt den här punkten lämnas in i enlighet med artiklarna 7 och 8 i förordning (EG) nr 800/1999.

(2) Enligt artikel 9.4 i förordning (EEG) nr 3444/90 kan lagringstiden förkortas om de produkter för vilka det finns ett avtal exporteras, oavsett om det beviljas ett exportbidrag för dessa produkter eller inte. Om ett exportbidrag beviljas skall bevis på att exporten har skett lämnas in med hjälp av dokument som upprättats i enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2003⁽⁶⁾. För att underlätta övervakningen av transaktionerna är det lämpligt att fastställa ett liknande förfarande när det gäller de bevis som skall lämnas in när produkter exporteras utan bidrag.

Om det inte beviljas något exportbidrag för produkterna skall exportbeviset, i det fall som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EG) nr 800/1999, lämnas in med hjälp av kontrollexemplaret T5 i original, i enlighet med artiklarna 912a, 912b, 912c, 912e, 912f och 912g i förordning (EEG) nr 2454/93. I fält 107 skall ett av följande anges:

- Reglamento (CEE) n° 3444/90
- Forordning (EØF) nr. 3444/90
- Verordnung (EWG) Nr. 3444/90
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3444/90
- Regulation (EEC) No 3444/90
- Règlement (CEE) n° 3444/90
- Regolamento (CEE) n. 3444/90
- Verordening (EEG) nr. 3444/90
- Regulamento (CEE) n.º 3444/90
- Asetus (ETY) N:o 3444/90
- Förordning (EEG) nr 3444/90”.

(3) För att garantera ett korrekt förfarande i fråga om stöd för privat lagring enligt kommissionens förordning (EG) nr 2179/2002 av den 6 december 2002 om särskilda villkor för beviljande av stöd för privat lagring av griskött⁽⁷⁾, bör de ändringar av ingångna avtal som föreslås i den förordningen tillämpas omedelbart.

Artikel 2

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall gälla för alla nya stöd för privat lagring och för avtal som ingås i enlighet med förordning (EG) nr 2179/2002.

Artikel 1.2 skall emellertid endast gälla för export som sker från och med den dag då den här förordningen träder i kraft.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 156, 29.6.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 333, 30.11.1990, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 321, 23.12.1993, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT L 67, 12.3.2003, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 331, 7.12.2002, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 852/2003

av den 16 maj 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 29.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1254/1999 kan det införas ett krav på att en exportlicens skall visas upp vid export utanför gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1.1 a och b.
- (2) Syftet med de förhandlingar om ytterligare medgivanden som förs inom ramen för Europaavtalen mellan Europeiska gemenskapen och de associerade länderna i Central- och Östeuropa är bl.a. att liberalisera handeln med produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött.
- (3) För att dessa medgivanden skall kunna tillämpas, har man vid förhandlingarna enats om att de produkter från nötköttssektorn som omfattas av vissa av dessa avtal, vid export från gemenskapen till dessa länder, måste åtföljas av en styrkt kopia av exportlicensen med uppgiften "Utan bidrag". Det är därför lämpligt att medlemsstaterna, till de aktörer som lämnar in en ansökan, får utfärda exportlicenser för produkter, avsedda för export till de associerade länderna i Central- och Östeuropa, som omfattas av förordning (EG) nr 1254/1999 och för vilka en exportlicens inte är obligatorisk i nuläget.
- (4) Det enda syftet med licenserna är att intyga att det inte betalas ut något exportbidrag för de produkter som exporteras, vilket innebär att artikel 29.1 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1254/1999 inte gäller för utfärdandet av dem, nämligen att licenserna endast utfärdas under förutsättning att det ställs en säkerhet som ger garantier för att produkterna exporteras under licensens

giltighetstid. Av klarhetsskäl är det lämpligt att precisera att artikel 15.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställselicenser för jordbruksprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 325/2003⁽⁴⁾, inte gäller för dessa licenser.

- (5) Därför bör kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003⁽⁶⁾, ändras.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1445/1995 skall följande artikel införas som artikel 7a:

"Artikel 7a

1. På begäran från intresserade aktörer skall medlemsstaterna utan dröjsmål utfärda exportlicenser för de produkter av nötkreatur och andra oxdjur med KN-nummer 0206 10 91, 0206 10 99, 0206 21 00, 0206 22 00, 0206 29 99, 0210 99 59 och ex 1502 00 90, avsedda för export till de associerade länderna i Central- och Östeuropa.
2. Licenserna skall vara giltiga i 60 dagar, och i fält 20 skall 'Utan bidrag' anges.
3. Genom undantag från artikel 8.3 skall KN-numret med åtta siffror anges i fält 16.
4. Artiklarna 9 och 13 skall inte gälla för de licenser som utfärdas i enlighet med den här artikeln.
5. Artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall inte gälla för de licenser som avses i punkt 1."

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT L 20, 24.1.2003, s. 3.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 853/2003**av den 16 maj 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1898/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1898/2002 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt B-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 12 till och med den 15 maj 2003 fastställas till 295,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1898/2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 854/2003**av den 16 maj 2003****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1896/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1896/2002 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.
- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) För att få en mer balanserad förvaltning av de kvantiteter som exporteras med exportbidrag bör det fastställas en tilldelningskoefficient för de anbud som ligger på det högsta exportbidraget.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 12 till och med den 15 maj 2003 fastställas till 153,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1896/2002.

Artikel 2

För de anbud som ligger på det högsta exportbidraget fastställs en tilldelningskoefficient på 75 %.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 855/2003

av den 16 maj 2003

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1897/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1897/2002 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.
- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) För att få en mer balanserad förvaltning av de kvantiteter som exporteras med exportbidrag bör det fastställas en tilldelningskoefficient för de anbud som ligger på det högsta exportbidraget.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 12 till och med den 15 maj 2003, fastställas till 153,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1897/2002.

Artikel 2

För de anbud som ligger på det högsta exportbidraget fastställs en tilldelningskoefficient på 75 %.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 856/2003**av den 16 maj 2003****om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1895/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1895/2002 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfördran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 12 till och med den 15 maj 2003 fastställas till 302,00 euro/t inom ramen för det anbuds förfarande som avses i förordning (EG) nr 1895/2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 maj 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 287, 25.10.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 857/2003

av den 16 maj 2003

om inledande av en anbudsinfördran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 35.3 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) Enligt artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får gemenskapens exportprodukter, i den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra ekonomiskt betydande export, omfattas av ett exportbidrag som skall fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (3) Enligt artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från bidragssystemet inte störs. Därför, och eftersom exporten av frukt och grönsaker är säsongsbunden, finns det anledning att fastställa de föreskrivna kvantiteterna per produkt på grundval av den exportbidragsnomenklatur som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003⁽⁶⁾. Dessa kvantiteter bör fördelas med hänsyn till de aktuella produkternas begränsade hållbarhet.
- (4) Enligt artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till den aktuella situationen eller den förväntade utvecklingen dels för priserna och tillgången på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden, dels för de priser som tillämpas inom internationell handel. Hänsyn bör också tas till kostnaderna för marknadsföring och transport, liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

- (5) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall priserna på gemenskapsmarknaden fastställas med hänsyn till de priser som är mest förmånliga ur exporthänseende.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, apelsiner, citroner och äpplen av klasserna Extra, I och II i gemenskapens handelsnormer får för närvarande exporteras i en ekonomiskt sett betydande omfattning.
- (8) För att möjliggöra ett maximalt utnyttjande av de tillgängliga resurserna, och med beaktande av gemenskapens exportstruktur, är det lämpligt att använda anbudsinfördringar och att fastställa vägledande bidragsbelopp och kvantiteter för den berörda perioden.
- (9) Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfördran inleds för tilldelningen av exportlicenser inom system A3. De berörda produkterna, perioden för anbudsinlämning, vägledande bidragssatser och vilka kvantiteter som skall omfattas fastställs i bilagan.
2. De licenser som utfärdats för livsmedelsbistånd och som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁷⁾ får inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan till denna förordning.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1961/2001 skall giltighetstiden för A3-licenser vara två månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3.6.2003.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 20, 24.1.2003, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning (EG) nr 857/2003 om inledande av en anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner och äpplen)

Period för anbudsinlämning: 3–5 juni 2003.

Produktkod ⁽¹⁾	Destination ⁽²⁾	Vägledande bidragsbelopp (i euro/ton netto)	Föreskrivna kvantiteter (ton)
0702 00 00 9100	F08	20	7 154
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	19	6 481
0805 50 10 9100	F00	14	6 958
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	9	2 923

⁽¹⁾ Produktkoderna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Destinationskoderna i "A" fastställs i bilaga II till förordning (EEG) nr 3846/87.

Anm.: De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001 s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

F00: Alla destinationer utom Estland.

F03: Alla destinationer utom Schweiz och Estland.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Nya Guinea, Laos, Kambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexiko och Costa Rica.

F08: Alla destinationer utom Slovakien, Lettland, Litauen, Bulgarien och Estland.

F09: Följande destinationer:

— Norge, Island, Grönland, Färöarna, Polen, Ungern, Rumänien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro, Malta, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizstan, Moldavien, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudiarabien, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al-Qaywayn, Ras-al-Khayma, Fujayra), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordanien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador och Colombia,

— länder och territorier i Afrika med undantag för Sydafrika,

— de destinationer som fastställs i artikel 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999 s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 858/2003**av den 16 maj 2003****om upphörande av fiske efter blåvitling med fartyg som för någon medlemsstats flagg, utom Danmarks och Förenade kungarikets**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2341/2002 av den 20 december 2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för blåvitling för år 2003.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av blåvitling i farvattnen i ICES-område Vb, (färöiska vatten) som gjorts av fartyg som för någon

medlemsstats flagg eller som är registrerade i en medlemsstat, utom Danmark och Förenade kungariket, uppnått kvoten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av blåvitling i farvattnen i ICES-område Vb, (färöiska vatten) som gjorts av fartyg som för någon medlemsstats flagg eller som är registrerade i en medlemsstat, utom Danmark och Förenade kungariket, skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats medlemsstaten för 2003.

Fiske efter blåvitling i farvattnen i ICES-område Vb, (färöiska vatten) av fartyg som för någon medlemsstats flagg eller som är registrerade i en medlemsstat, utom Danmark och Förenade kungariket, skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/24/EG

av den 14 april 2003

om ändring av rådets direktiv 98/18/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ⁽⁴⁾ införs en enhetlig säkerhetsnivå för människoliv och egendom på nya och existerande passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg när dessa typer av fartyg används på inrikes resor, och fastställs förfaranden för förhandlingar på internationell nivå i syfte att harmonisera bestämmelserna för passagerarfartyg som används på internationella resor.
- (2) Definitionen av fartområden är avgörande för hur direktiv 98/18/EG skall tillämpas på olika passagerarfartygsklasser. Direktivet innehåller ett förfarande för offentliggörandet av förteckningar av fartområden som visat sig vara svårt att genomföra. Det är därför nödvändigt att skapa ett praktiskt genomförbart och öppet förfarande som möjliggör en effektiv övervakning av direktivets genomförande.
- (3) I syfte att harmonisera säkerhetsnivån för passagerarfartyg i hela gemenskapen bör det undantag som beviljats Grekland när det gäller tidtabellen för tillämpningen av säkerhetsbestämmelserna upphävas.
- (4) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg ⁽⁵⁾ införs skärpta stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg som går i internationell trafik

till och från hamnar i gemenskapen; dessa krav bör även omfatta vissa kategorier av fartyg som går i inrikes trafik under motsvarande sjöförhållanden. Ro-ro-passagerarfartyg som inte uppfyller dessa stabilitetskrav bör tas ur trafik efter ett visst antal år i drift.

- (5) Med tanke på de ombyggnader av existerande ro-ro-passagerarfartyg som kan vara nödvändiga för att de skall uppfylla de särskilda stabilitetskraven, bör dessa krav införas successivt under ett antal år, så att den del av branschen som berörs får tillräcklig tid att uppfylla kraven. En tidtabell för infasning av existerande fartyg bör därför fastställas. Denna tidtabell för infasning bör inte påverka tillämpningen av de särskilda stabilitetskraven i de fartområden som omfattas av bilagorna till Stockholmsöverenskommelsen av den 28 februari 1996.

- (6) Ändringar i relevanta internationella texter, t.ex. Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konventioner, protokoll, koder och resolutioner, måste kunna beaktas på ett flexibelt och snabbt sätt.

- (7) Enligt direktiv 98/18/EG är den internationella säkerhets-koden för höghastighetsfartyg – fastställd i IMO:s sjösäkerhetskommittés resolution MSC 36 (63) av den 20 maj 1994 – tillämplig på alla höghastighetspassagerarfartyg som går i inrikes trafik. IMO har antagit en ny kod för höghastighetsfartyg – Internationella säkerhets-koden för höghastighetsfartyg 2000 (HSC-koden 2000), fastställd i IMO:s sjösäkerhetskommittés resolution MSC 97 (73) av den 5 december 2000 – som är tillämplig på alla höghastighetsfartyg byggda den 1 juli 2002 eller senare. Det är viktigt att se till att direktiv 98/18/EG kan uppdateras på ett flexibelt sätt så att sådan utveckling på internationell nivå kan tillämpas, även på höghastighetspassagerarfartyg som går i inrikes trafik.

⁽¹⁾ EGT C 20 E, 28.1.2003, s. 51.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 11 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 17 mars 2003.

⁽⁴⁾ EGT L 144, 15.5.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽⁵⁾ Se sidan 22 i detta nummer av EUT.

- (8) Det är viktigt att vidta lämpliga åtgärder för att garantera att personer med nedsatt rörlighet under säkra former kan ta sig ombord på passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i inrikes trafik i medlemsstaterna.

(9) Direktiv 98/18/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 98/18/EG ändras enligt följande:

1. I artikel 2 skall följande punkter läggas till:

- "ea) *ro-ro-passagerarfartyg*: ett fartyg som medför fler än tolv passagerare och som har ro-ro-lastutrymmen eller lastutrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/A/2 i bilaga I."
- "ha) *ålder*: fartygets ålder uttryckt i antal år efter dess leveransdatum."
- "w) *personer med nedsatt rörlighet*: alla personer som har särskilda problem med att använda allmänna transportmedel, inbegripet äldre, personer med funktionshinder, personer med sensoriska funktionshinder och rullstolsburna, gravida, och personer i sällskap med små barn."

2. I artikel 4 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Varje medlemsstat skall

- a) fastställa och vid behov uppdatera en förteckning över de fartområden som omfattas av deras jurisdiktion och fastställa zonerna för åretruntrafik och, i förekommande fall, begränsad periodisk trafik för de olika fartygsklasserna enligt klassificeringskriterierna i punkt 1,
- b) offentliggöra förteckningen i en offentlig databas som är tillgänglig på den behöriga sjöfartsmyndighetens webbplats på Internet, och
- c) till kommissionen anmäla var denna information finns och när förteckningen senast ändrades."

3. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 6a

Stabilitetskrav för och utfasning av ro-ro-passagerarfartyg

1. Ro-ro-passagerarfartyg i klasserna A–C som kölsträcks eller är på motsvarande byggnadsstadium den 1 oktober 2004 eller senare skall uppfylla artiklarna 6, 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg (*).

2. Ro-ro-passagerarfartyg i klasserna A och B som kölsträcks eller är på motsvarande byggnadsstadium före den 1 oktober 2004 skall uppfylla artiklarna 6, 8 och 9 i

direktiv 2003/25/EG före den 1 oktober 2010 såvida de inte har tagits ur trafik den dagen eller vid en senare tidpunkt vid vilken de har uppnått en ålder av 30 år, dock senast den 1 oktober 2015.

Artikel 6b

Säkerhetskrav för personer med nedsatt rörlighet

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas, när så är praktiskt möjligt på grundval av riktlinjerna i bilaga III, för att passagerare med nedsatt rörlighet skall kunna ta sig ombord under säkra former på alla passagerarfartyg i klasserna A–D och alla höghastighetspassagerarfartyg som används för allmänna transporter och som kölsträcks eller befinner sig på motsvarande byggnadsstadium den 1 oktober 2004 eller senare.

2. Medlemsstaterna skall samarbeta och samråda med organisationer som företräder personer med nedsatt rörlighet när det gäller genomförandet av riktlinjerna i bilaga III.

3. När det gäller ombyggnaden av passagerarfartyg i klasserna A–D och höghastighetspassagerarfartyg som används för allmänna transporter och som kölsträcks eller befinner sig på motsvarande byggnadsstadium före den 1 oktober 2004, skall medlemsstaterna tillämpa riktlinjerna i bilaga III, i den mån det är rimligt och praktiskt möjligt i ekonomiskt hänseende.

Medlemsstaterna skall utarbeta nationella handlingsplaner för hur riktlinjerna skall tillämpas på sådana fartyg. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända dessa handlingsplaner senast den 17 maj 2005.

4. Medlemsstaterna skall senast den 17 maj 2006 rapportera till kommissionen om genomförandet av denna artikel beträffande alla passagerarfartyg som avses i punkt 1, de passagerarfartyg som avses i punkt 3 och som är certifierade för fler än 400 passagerare samt alla höghastighetspassagerarfartyg.

(* EUT L 123, 17.5.2003, s. 22."

4. Bilagan till detta direktiv skall läggas till som bilaga III.

Artikel 2

Artikel 6.3 g i direktiv 98/18/EG skall utgå med verkan från och med den 1 januari 2005.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 17 november 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

A. GIANNITSIS

Ordförande

BILAGA

"BILAGA III

RIKTLINJER FÖR SÄKERHETSKRAV FÖR PASSAGERARFARTYG OCH HÖGHASTIGHETSPASSAGERARFARTYG NÄR DET GÄLLER PERSONER MED NEDSATT RÖRLIGHET

(enligt artikel 6b)

Vid tillämpningen av riktlinjerna i denna bilaga skall medlemsstaterna följa IMO:s cirkulär MSC/735 av den 24 juni 1996 med titeln 'Rekommendation om passagerarfartygs konstruktion och drift för att de skall svara mot äldre och funktionshindrade personers behov'.

1. Embarkering

Fartygen bör vara byggda och utrustade på ett sådant sätt att en person med nedsatt rörlighet kan stiga ombord och gå i land på ett enkelt och säkert sätt, och kan förflytta sig mellan däcken, antingen på egen hand eller med hjälp av ramper eller hissar. Anvisningar om fartygets tillgänglighet bör anslås vid alla ingångar och på andra lämpliga platser ombord på hela fartyget.

2. Skyltar

De skyltar som finns ombord på ett fartyg till hjälp för passagerarna bör vara lättillgängliga och lätta att läsa för personer med nedsatt rörlighet (inklusive personer med sensoriska funktionshinder) och vara placerade på strategiska platser.

3. Kommunikation av meddelanden

Operatören bör ha möjlighet att ombord på fartyget kunna tillhandahålla visuella och verbala meddelanden (om t.ex. förseningar, tidtabellsändringar och de tjänster som finns att tillgå ombord) till personer med olika former av nedsatt rörlighet.

4. Alarm

Alarmsystem och signalknappar måste vara utformade så att de lätt kan nås av och varna alla personer med nedsatt rörlighet, inklusive personer med sensoriska funktionshinder och personer med nedsatt inlärningsförmåga.

5. Ytterligare krav för att garantera rörligheten inne i fartyget

Ledstänger, gångar, passager, dörröppningar och dörrar skall vara konstruerade så att de passar rullstolsburna. Hissar, bildäck, passagerarutrymmen, bostadsutrymmen och tvättrum skall vara konstruerade så att de på ett rimligt och proportionerligt sätt är tillgängliga för personer med nedsatt rörlighet."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/25/EG

av den 14 april 2003

om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Inom ramen för den gemensamma transportpolitiken bör ytterligare åtgärder vidtas för att öka säkerheten vid passagerartransporter till sjöss.
- (2) Gemenskapen vill med alla lämpliga medel undvika att det inträffar olyckor till sjöss i vilka ro-ro-passagerarfartyg är inblandade och som resulterar i förluster av människoliv.
- (3) Ro-ro-passagerarfartygens överlevnadsförmåga efter en kollisionsskada, som beror på den standard de håller när det gäller läckstabilitet, är en viktig faktor för passagerarnas och besättningens säkerhet och är särskilt betydelsefull vid räddningsinsatser. Det allvarligaste problemet för ett ro-ro-passagerarfartyg med slutet ro-ro-däck efter en kollisionsskada är effekten av den stora mängd vatten som samlas på det däck.
- (4) Passagerarna och besättningen ombord på ro-ro-passagerarfartyg i hela gemenskapen bör ha rätt att begära att fartyget håller samma höga säkerhetsnivå, oavsett i vilket område det går i trafik.
- (5) Med tanke på den betydelse som passagerartransporter till sjöss har för den inre marknaden, är åtgärder på gemenskapsnivå det effektivaste sättet att fastställa en gemensam lägsta säkerhetsnivå för fartyg i hela gemenskapen.
- (6) Åtgärder på gemenskapsnivå är det bästa sättet att säkerställa ett harmoniserat genomförande av de principer som överenskommit inom Internationella sjöfarts-

organisationen (IMO), samtidigt som därigenom en snedvridning av konkurrensen mellan olika operatörer av ro-ro-passagerarfartyg som går i trafik i gemenskapen kan undvikas.

- (7) Allmänna stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg i skadat skick fastställdes på internationell nivå genom 1990 års konferens om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 90) och infördes i regel II-1/B/8 i SOLAS-konventionen (SOLAS 90-kriterierna). Dessa krav gäller i hela gemenskapen, genom att SOLAS-konventionen är direkt tillämplig på internationella resor och genom att rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg ⁽⁴⁾ tillämpas på inrikes resor.
- (8) Skadestabilitetskriterierna i SOLAS 90 omfattar underförstått effekten av vatten som tränger in på ro-ro-däcket under sjöförhållanden med ungefär 1,5 meters signifikant våghöjd.
- (9) Genom IMO-resolution 14 från 1995 gav SOLAS IMO-medlemmar rätt att ingå regionala överenskommelser om de anser att de rådande sjöförhållandena och andra lokala förhållanden kräver särskilda stabilitetskrav i ett visst område.
- (10) I Stockholm den 28 februari 1996 kom åtta nordeuropeiska länder, däribland sju medlemsstater, överens om att införa strängare stabilitetskriterier för ro-ro-passagerarfartyg i skadat skick för att hänsyn skall tas till effekten av vatten som samlas på ro-ro-däcket och för att fartygen skall kunna överleva under svårare sjöförhållanden än enligt kriterierna i SOLAS 90 och klara signifikanta våghöjder på upp till 4 meter.
- (11) Enligt denna överenskommelse, den s.k. Stockholmsöverenskommelsen, beror de särskilda stabilitetskriterierna på det fartområde där fartyget går i trafik och närmare bestämt på den signifikanta våghöjd som registrerats i detta område. Den signifikanta våghöjden i det område där fartyget går i trafik bestämmer vattennivån på bil-däcket efter en olycka där fartyget skadas.

⁽¹⁾ EGT C 20 E, 28.1.2003, s. 21.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 11 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 17 mars 2003.

⁽⁴⁾ EGT L 144, 15.5.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53).

- (12) Vid avslutningen av den konferens där Stockholmsöverenskommelsen antogs, konstaterade kommissionen att överenskommelsen inte är tillämplig i andra delar av gemenskapen och förklarade att den hade för avsikt att undersöka de rådande lokala förhållandena i europeiska farvatten där ro-ro-passagerarfartyg går i trafik och att vidta lämpliga åtgärder.
- (13) Vid sitt 2074:e möte den 17 mars 1998 avgav rådet en förklaring i vilken det betonades att det var nödvändigt att se till att alla passagerarfartyg som går i trafik under liknande förhållanden håller samma säkerhetsnivå, oavsett om de används för internationella eller inrikes resor.
- (14) I sin resolution av den 5 oktober 2000 om den grekiska färjan Saminas förlisning ⁽¹⁾ förklarade Europaparlamentet att det inväntar kommissionens utvärdering av Stockholmsöverenskommelsens effektivitet och av andra åtgärder för att förbättra passagerarfartygs stabilitet och säkerhet.
- (15) En expertundersökning som kommissionen har låtit genomföra visar att våghöjderna i sydeuropeiska farvatten är ungefär desamma som i de nordeuropeiska farvatten. Även om väderförhållandena i allmänhet är gynnsammare i söder, baseras de stabilitetskriterier som fastställs i Stockholmsöverenskommelsen enbart på den signifikanta våghöjden och på hur den påverkar ansamlingen av vatten på ro-ro-däcket.
- (16) Tillämpningen av gemenskapens säkerhetskriterier i fråga om stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg är mycket viktig för säkerheten ombord på dessa fartyg, och sådana kriterier måste ingå i det gemensamma ramverket om säkerheten till sjöss.
- (17) För att förbättra säkerheten och undvika en snedvridning av konkurrensen bör de gemensamma säkerhetskriterierna i fråga om stabilitet tillämpas på alla ro-ro-passagerarfartyg som är i reguljär trafik till eller från en hamn i en medlemsstat i internationell trafik, oavsett vilken flagg de för.
- (18) Fartygssäkerheten är huvudsakligen flaggstaternas ansvar, och varje medlemsstat bör därför se till att de ro-ro-passagerarfartyg som för dess flagg uppfyller de tillämpliga säkerhetskraven.
- (19) Medlemsstaterna bör också omfattas i egenskap av värdstater. De befogenheter som de utövar i denna egenskap bygger på särskilda hamnstatsbefogenheter som fullt ut överensstämmer med Förenata nationernas havsrättskonvention från 1982 (UNCLOS).
- (20) De särskilda stabilitetskrav som införs genom detta direktiv bör baseras på en metod som fastställs i bilagorna till Stockholmsöverenskommelsen, enligt vilken vattennivån på ro-ro-däcket efter en kollisionsskada beräknas utifrån två grundläggande parametrar: fartygets restfribord och den signifikanta våghöjden i det fartområde där fartyget går i trafik.
- (21) Medlemsstaterna bör bestämma och offentliggöra de signifikanta våghöjderna i de fartområden som korsas av ro-ro-passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från deras hamnar. För internationella ruttor bör, i tillämpliga fall och då så är möjligt, de stater där trafikens ändpunkter är belägna komma överens om vilken signifikant våghöjd som skall gälla. Signifikanta våghöjder för trafik som bedrivs i samma område under vissa delar av året kan också fastställas.
- (22) Alla ro-ro-passagerarfartyg som omfattas av detta direktiv bör uppfylla de stabilitetskrav som gäller med hänsyn till de signifikanta våghöjder som fastställs för det område där fartyget går i trafik. De bör inneha ett certifikat om överensstämmelse som utfärdats av flaggstatens administration och som godtas av alla andra medlemsstater.
- (23) Kriterierna i SOLAS 90 ger en säkerhetsnivå som motsvarar de särskilda stabilitetskrav som fastställs genom detta direktiv för fartyg som går i trafik i fartområden där den signifikanta våghöjden är 1,5 meter eller lägre.
- (24) Med tanke på de ombyggnader av existerande ro-ro-passagerarfartyg som kan vara nödvändiga för att de skall uppfylla de särskilda stabilitetskraven, bör dessa krav införas successivt under ett antal år, så att den del av branschen som berörs får tillräckligt med tid att uppfylla kraven. En tidtabell för infasning av existerande fartyg bör därför fastställas. Denna tidtabell för infasning bör inte påverka tillämpningen av de särskilda stabilitetskraven i de fartområden som omfattas av bilagorna till Stockholmsöverenskommelsen.
- (25) I artikel 4.1 e i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik ⁽²⁾ föreskrivs att värdstaterna skall kontrollera att ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg uppfyller de särskilda stabilitetskrav som antagits på regional nivå och överförs till deras nationella lagstiftning, när de i den regionen bedriver trafik som omfattas av den nationella lagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT C 178, 22.6.2001, s. 288.

⁽²⁾ EGT L 138, 1.6.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.

- (26) Det bör inte krävas att höghastighetspassagerarfartyg enligt definitionen i regel 1 i kapitel X i SOLAS-konventionen, med senare ändringar, skall uppfylla bestämmelserna i detta direktiv, under förutsättning att de fullt ut uppfyller bestämmelserna i IMO:s internationella säkerhetskod för höghastighetsfartyg, med senare ändringar.
- (27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (28) Eftersom målet med den föreslagna åtgärden, nämligen att slå vakt om säkerheten för människoliv till sjöss genom att öka ro-ro-passagerarfartygs överlevnadsförmåga efter en skada, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- c) *existerande fartyg*: ett fartyg som inte är ett nytt fartyg.
- d) *passagerare*: alla personer med undantag av befälhavaren och medlemmarna av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov med undantag av barn under ett år.
- e) *internationella konventioner*: 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS-konventionen) och 1966 års internationella lastlinjekonvention samt därtill hörande protokoll och ändringar som är i kraft.
- f) *reguljär trafik*: en rad överfarter med ro-ro-passagerarfartyg som går i trafik mellan samma två eller flera hamnar, antingen
- i) enligt en offentliggjord tidtabell, eller
- ii) med så regelbundna eller ofta förekommande överfarter att de utgör en igenkännlig systematisk serie.
- g) *Stockholmsöverenskommelsen*: den överenskommelse som ingicks i Stockholm den 28 februari 1996 i enlighet med resolution 14 från 1995 års SOLAS-konferens, "Regionala överenskommelser om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg", antagen den 29 november 1995.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa en enhetlig nivå för de särskilda stabilitetskraven för ro-ro-passagerarfartyg, vilket kommer att förbättra överlevnadsförmågan för denna fartygstyp efter en kollisionsskada och säkerställa en hög säkerhetsnivå för passagerare och besättning.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *ro-ro-passagerarfartyg*: ett fartyg som medför fler än tolv passagerare och har ro-ro-lastutrymmen eller lastutrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/3 i SOLAS-konventionen med senare ändringar.
- b) *nytt fartyg*: fartyg vars köl har sträckts eller som befinner sig på ett motsvarande byggnadsstadium den 1 oktober 2004 eller senare. Ett motsvarande byggnadsstadium avser det stadium på vilket
- i) byggande som kan hänföras till ett visst fartyg har påbörjats, och
- ii) sammanfogning av fartyget har påbörjats omfattande minst 50 ton eller 1 % av den beräknade mängden byggnadsmaterial, varvid den lägsta angivelsen skall gälla.

- h) *flaggstatens administration*: de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg ro-ro-passagerarfartyget har rätt att föra.
- i) *världstat*: en medlemsstat till eller från vars hamnar ett ro-ro-passagerarfartyg går i reguljär trafik.
- j) *internationell resa*: en resa till sjöss från en hamn i en medlemsstat till en hamn utanför den medlemsstaten, eller omvänt.
- k) *särskilda stabilitetskrav*: de stabilitetskrav som anges i bilaga I.
- l) *signifikant våghöjd (h_s)*: den genomsnittliga höjden för den högsta tredjedel våghöjder som har iakttagits under en bestämd period.
- m) *restfribord (f_r)*: det minsta avståndet mellan det skadade ro-ro-däcket och flytvattenlinjen efter skada, vid skadans placering på fartyget, utan att den ytterligare effekten av mängden vatten på det skadade ro-ro-däcket tas med i beräkningen.

Artikel 3

Räckvidd

1. Detta direktiv skall tillämpas på alla ro-ro-passagerarfartyg, oberoende av flagg, i reguljär trafik till eller från en medlemsstats hamn när de används på internationella resor.
2. Varje medlemsstat skall i egenskap av världstat säkerställa att ro-ro-passagerarfartyg som för ett tredje lands flagg till fullo uppfyller kraven i detta direktiv innan de får användas på resor till eller från hamnar i den medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 1999/35/EG.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 4

Signifikanta våghöjder

De signifikanta våghöjderna (h_s) skall användas för att bestämma vattennivån på bildäcket då de särskilda stabilitetskraven i bilaga I tillämpas. Värdena på de signifikanta våghöjderna skall vara de som inte överskrids med en sannolikhet på mer än 10 procent på en årlig basis.

Artikel 5

Fartområden

1. Världstaterna skall senast den 17 maj 2004 upprätta en förteckning över de fartområden som korsas av ro-ro-passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från deras hamnar samt motsvarande värden för de signifikanta våghöjderna i dessa områden.

2. Fartområdena och de signifikanta våghöjder som skall tillämpas i dessa områden skall fastställas i samråd mellan de medlemsstater eller, när det är tillämpligt och möjligt, mellan de medlemsstater och tredje länder, där trafikens ändpunkter är belägna. Om fartygets rutt korsar mer än ett fartområde, skall fartyget uppfylla de särskilda stabilitetskraven för den högsta signifikanta våghöjd som fastställts för dessa områden.

3. Förteckningen skall anmälas till kommissionen och offentliggöras i en offentlig databas som skall finnas tillgänglig på den behöriga sjöfartsmyndighetens webbplats. Kommissionen skall underrättas om var denna information finns att tillgå och om eventuella uppdateringar av förteckningen och skälen därtill.

Artikel 6

Särskilda stabilitetskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kraven i regel II-1/B/8 i SOLAS-konventionen (SOLAS 90-kriterier), beträffande vattentäta indelningar och stabilitet i skadat skick, skall alla ro-ro-passagerarfartyg som avses i artikel 3.1 uppfylla de särskilda stabilitetskraven i bilaga I till detta direktiv.

2. För ro-ro-passagerarfartyg som uteslutande går i trafik i fartområden där den signifikanta våghöjden är 1,5 meter eller lägre, skall uppfyllandet av kraven i den regel som avses i punkt 1 anses motsvara uppfyllandet av de särskilda stabilitetskrav som anges i bilaga I.

3. Vid tillämpning av kraven i bilaga I skall medlemsstaterna använda riktlinjerna i bilaga II, i den mån detta är praktiskt möjligt och lämpligt med hänsyn till det berörda fartygets konstruktion.

Artikel 7

Införande av de särskilda stabilitetskraven

1. Nya ro-ro-passagerarfartyg skall uppfylla de särskilda stabilitetskraven i bilaga I.

2. Existerande ro-ro-passagerarfartyg, med undantag av fartyg som omfattas av artikel 6.2, skall uppfylla de särskilda stabilitetskraven i bilaga I senast den 1 oktober 2010.

Existerande ro-ro-passagerarfartyg som den 17 maj 2003 uppfyller kraven i den regel som avses i artikel 6.1 skall uppfylla de särskilda stabilitetskraven enligt bilaga I senast den 1 oktober 2015.

3. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av artikel 4.1 e i direktiv 1999/35/EG.

Artikel 8

Certifikat

1. Alla nya och existerande ro-ro-passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg skall inneha ett certifikat som visar att de särskilda stabilitetskrav som anges i artikel 6 och i bilaga I är uppfyllda.

Av detta certifikat, som skall utfärdas av flaggstatens administration och som kan kombineras med andra liknande certifikat, skall det framgå upp till vilken signifikant våghöjd fartyget kan uppfylla de särskilda stabilitetskraven.

Certifikatet skall vara giltigt så länge fartyget går i trafik i ett område med samma eller lägre signifikanta våghöjder.

2. Varje medlemsstat skall i egenskap av världstat erkänna certifikat som utfärdats av en annan medlemsstat i enlighet med detta direktiv.

3. Varje medlemsstat skall i egenskap av världstat godta certifikat som utfärdats av tredje land och som visar att fartyget uppfyller de särskilda stabilitetskrav som fastställts.

Artikel 9

Trafik under vissa delar av året och trafik under kortare tidsperioder

1. Om ett rederi som bedriver reguljär trafik året runt önskar införa ytterligare ro-ro-passagerarfartyg som skall nyttjas i samma trafik under en kortare period, skall det underrätta världstatens eller världstaternas behöriga myndigheter om detta senast en månad innan dessa fartyg börjar nyttjas i denna trafik. Om det emellertid på grund av oförutsedda omständigheter är nödvändigt att snabbt sätta in ett ro-ro-passagerarfartyg som ersättning för att säkerställa kontinuitet i trafiken skall direktiv 1999/35/EG tillämpas.

2. Om ett rederi önskar bedriva reguljär säsongstrafik under kortare tidsperioder som inte överstiger sex månader per år, skall det underrätta värdstatens eller värdstaternas behöriga myndighet om detta senast tre månader innan denna trafik börjar bedrivas.

3. Om sådan trafik bedrivs under förhållanden med lägre signifikant våghöjd än den som fastställts för samma fartområde vid trafik året runt, får den behöriga myndigheten, vid tillämpning av de särskilda stabilitetskraven i bilaga I, använda den signifikanta våghöjd som är tillämplig under denna kortare tidsperiod för att bestämma vattennivån på däck. Den signifikanta våghöjd som är tillämplig under denna kortare tidsperiod skall överenskommas mellan de medlemsstater eller, när så är tillämpligt och möjligt, de medlemsstater och tredje länder där trafikens ändpunkter är belägna.

4. När värdstatens eller värdstaternas behöriga myndighet har gett sitt samtycke till sådan trafik som avses i punkterna 1 och 2, skall ro-ro-passagerarfartyg som används i sådan trafik inneha ett certifikat enligt artikel 8.1 vilket visar att det uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 10

Anpassning

Bilagorna får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 11.2 för att hänsyn skall tas till den internationella utvecklingen, särskilt inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) samt för att detta direktiv skall bli mer effektivt mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den tekniska utvecklingen.

Artikel 11

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den genom artikel 3 i förordning (EG) nr 2099/2002⁽¹⁾ inrättade Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara åtta veckor.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 12

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa regler om de påföljder som skall gälla vid överträdelse av de nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de verkställs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 13

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 17 november 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

Ordförande

A. GIANNITSIS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

BILAGA I

SPECIFIKA STABILITETSKRAV FÖR RO-RO-PASSAGERARFARTYG

Enligt artikel 6

1. Utöver kraven i regel II-1/B/8 i SOLAS-konventionen, beträffande vattentäta indelningar och stabilitet i skadat skick, skall alla ro-ro-passagerarfartyg som avses i artikel 3.1 uppfylla de specifika stabilitetskraven i denna bilaga.
 - 1.1 Bestämmelserna i regel II-1/B/8.2.3 skall uppfyllas när hänsyn tas till effekten av den hypotetiska vattenmängd som antas ha samlats på det däck som är beläget närmast ovanför konstruktionsvattenlinjen i det ro-ro-lastutrymme eller utrymme av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/3, som antas vara skadat (nedan kallat "det skadade ro-ro-däcket"). De andra kraven i regel II-1/B/8 behöver inte uppfyllas vid tillämpningen av stabilitetskriterierna i denna bilaga. Den havsvattenvolym som antas ha samlats skall beräknas med utgångspunkt i den vattenyta som har en bestämd nivå över
 - a) däckhörnets lägsta punkt i ro-ro-däckets skadade avdelning, eller
 - b) stillvattenytan om däckhörnet i den aktuella skadade avdelningen ligger under vatten.

Nivån skall vara

0,5 meter om restfribordet (f_r) är 0,3 meter eller mindre,

0,0 meter om restfribordet (f_r) är 2,0 meter eller mer, och

mellanliggande värden, som bestäms genom linjär interpolation, om restfribordet (f_r) är 0,3 meter eller mer men mindre än 2,0 meter

där restfribordet (f_r) är det minsta avståndet mellan det skadade ro-ro-däcket och flytvattenlinjen efter skada, vid skadans placering på fartyget, i det aktuella skadefallet, utan att den ytterligare effekten av mängden vatten på det skadade ro-ro-däcket tas med i beräkningen.

- 1.2 När ett högeffektivt dränerings-/länsystem finns installerat kan flaggstatens myndigheter tillåta en lägre vattennivå.
- 1.3 För fartyg som trafikerar geografiskt begränsade områden kan flaggstatens myndigheter medge en lägre vattennivå än den enligt punkt 1.1 och ersätta sådan nivå med följande:
 - 1.3.1 0,0 meter om den signifikanta våghöjden (h_s) i det aktuella området är 1,5 meter eller lägre,
 - 1.3.2 det värde som erhållits enligt punkt 1.1 om den signifikanta våghöjden (h_s) i det aktuella området är 4,0 meter eller högre,
 - 1.3.3 mellanliggande värden som skall bestämmas genom linjär interpolation om den signifikanta våghöjden (h_s) är 1,5 meter eller mer men mindre än 4,0 meter,

under förutsättning av följande omständigheter råder:
 - 1.3.4 Flaggstatens myndigheter har godtagit att det för det begränsade området finns en definierad signifikant våghöjd (h_s) som inte överskrids med mer än tio procents sannolikhet, och
 - 1.3.5 det trafikområde och, om tillämpligt, den del av året för vilka ett specifikt värde på den signifikanta våghöjden (h_s) har bestämts, är angivna på certifikaten.
- 1.4 Som ett alternativ till kraven i punkt 1.1 eller 1.3 kan flaggstatens myndigheter medge undantag från tillämpningen av kraven i punkt 1.1 eller 1.3 och godta utredning, grundad på modellförsök som utförts för ett enskilt fartyg enligt det förfarande för modellförsök som anges i tillägget, vilken visar att fartyget inte kantraras med den antagna skadeutbredning som angivits i regel II-1/B/8.4 på den minst gynnsamma delen av fartyget, som avses i punkt 1.1, i oregelbunden sjögång, och
- 1.5 hänvisning till att resultaten från modellförsöken godtagits som likvärdiga med uppfyllandet av kraven i punkt 1.1 eller 1.3 och värdet på den signifikanta våghöjd (h_s) som används i modellförsöken skall införas i fartygets certifikat.
- 1.6 Den information som lämnas till befälhavaren enligt reglerna II-1/B/8.7.1 och II-1/B/8.7.2, såsom de har utformats för att uppfylla reglerna II-1/B/8.2.3 till II-1/B/8.2.3.4, skall gälla utan ändringar för ro-ro-passagerarfartyg som godkänts i överensstämmelse med dessa krav.

2. För bedömning av effekten av den havsvattenvolym som antas ha samlats på det skadade ro-ro-däcket i punkt 1 skall följande villkor råda:
 - 2.1 Ett tvärskepps-/långskeppsskott skall anses vara intakt om hela skottet är placerat innanför de vertikala ytor på båda sidorna av fartyget, som är belägna på ett avstånd från bordläggningen som är lika stort som en femtedel av fartygets bredd, som den definieras i regel II-1/2, uppmätt i rät vinkel mot centerlinjen i nivå med den djupaste indelningsvattenlinjen.
 - 2.2 I de fall då fartygskonstruktionen är delvis breddad för att uppfylla bestämmelserna i denna bilaga skall den påföljande ökningen av måttet av en femtedel av dess bredd användas genomgående, men skall inte inverka på placeringen av befintliga skottgenomföringar, rörledningsarrangemang m.m., som var godtagbara innan breddningen gjordes.
 - 2.3 Tätheten på tvärskepps- eller långskeppsskott, som anses vara effektiva när det gäller att avgränsa den förmodade ansamlingen av havsvatten i den ifrågakvarande avdelningen på det skadade ro-ro-däcket, skall stå i proportion till dränerings-/länsystemet och skall kunna motstå hydrostatiska tryck enligt skadeberäkningarnas resultat. Sådana skott skall vara minst 2,2 meter höga. På fartyg med hängdäck för bilar skall dock skottets lägsta höjd inte vara mindre än avståndet till hängdäckets undersida i nedsänkt läge.
 - 2.4 För vissa arrangemang, som till exempel hängdäck med full bredd och breda sidotrunkar (casings), kan andra skotthöjder, på grundval av detaljerade modellförsök, godtas.
 - 2.5 Effekten av den förmodade samlade havsvattenvolymen behöver inte tas med i beräkningen under förutsättning att den skadade avdelningen har länsportar på var sida om ro-ro-däcket, jämnt fördelade längs avdelningens sidor, som uppfyller följande krav:
 - 2.5.1 $A \geq 0,3 l$
där A är länsportarnas sammanlagda area på var sida om däcket uttryckt i m², och l är avdelningens längd uttryckt i meter.
 - 2.5.2 Fartyget skall ha ett restfribord på minst 1,0 meter i det svåraste skadefallet utan att effekten av den antagna vattenvolymen på det skadade ro-ro-däcket tas med i beräkningen, och
 - 2.5.3 länsportarna skall vara placerade inom 0,6 meter över det skadade ro-ro-däcket och den undre kanten på länsportarna skall vara lägre än 2 centimeter över däck, och
 - 2.5.4 länsportarna skall vara utrustade med stängningsanordningar eller klaffar som hindrar vattenintrång på ro-ro-däcket men samtidigt tillåter dränering av vatten som kan ha samlats på ro-ro-däcket.
 - 2.6 När ett skott, som är beläget ovanför ro-ro-däcket, förmodas vara skadat skall båda de avdelningar som gränsar till skottet förmodas vara vattenfyllda upp till samma nivå, enligt beräkningarna i punkt 1.1 eller 1.3.
 3. Vid bestämning av den signifikanta våghöjden skall de våghöjder användas som anges på kartorna eller i de förteckningar över havsområden som medlemsstaterna upprättat i enlighet med artikel 5 i detta direktiv.
 - 3.1 För fartyg som endast är i trafik under en kortare period skall värdstatens myndigheter i samråd med det andra land som har en hamn längs fartygets rutt, bestämma vilken signifikant våghöjd som skall användas.
 4. Modellförsök skall genomföras i enlighet med tillägget.
-

Tillägg

Modellförsöksmetod**1. Syfte**

I de försök som avses i punkt 1.4 i de stabilitetskrav som ingår i bilaga I skall fartyget bevisligen kunna motstå en sjögång, definierad i punkt 3 nedan, under de sämsta möjliga skadefallsomständigheter.

2. Fartygsmodell

2.1 Försöksmodellen skall vara en kopia av det verkliga fartyget både till yttre form och inre arrangemang, i synnerhet gäller detta alla skadade områden, som inverkar på fyllning och tömning av vatten. Skadan skall motsvara det svårast tänkbara skadefallet så som det är definierat för att överensstämja med regel II-1/B/8.2.3.2 i SOLAS-konventionen. Ytterligare ett försök krävs med en midskeppsskada utan trim om platsen för den svåraste skadan, enligt SOLAS 90-kriterierna, ligger utanför ett område på ± 10 procent av längden mellan perpendiklarna (Lpp) från midskeppspunkten. Detta extra försök krävs endast då ro-ro-utrymmena förmodas vara skadade.

2.2 Modellen skall uppfylla följande krav:

2.2.1 Längden mellan perpendiklarna (Lpp) skall vara minst 3 meter.

2.2.2 Skrovmaterialiet skall vara tunt nog i området där detta kan antas påverka resultaten.

2.2.3 Rörelsekaraktäristika skall nära efterlikna det verkliga fartygets egenskaper, med särskild uppmärksamhet på att skala tröghetsradier i rullnings- och stampningsrörelserna. Djupgående, trim, slagsida och tyngdpunkt skall representera det svårast tänkbara skadefallet.

2.2.4 Väsentliga konstruktionsegenskaper som vattentäta skott, lufrör m.m. ovan och under skottdäcket som kan resultera i osymmetrisk fyllning skall utformas noga, så långt det är praktiskt möjligt, för att representera de verkliga omständigheterna.

2.2.5 Skadan skall ha följande utseende och omfång:

2.2.5.1 En rektangulär sidoprofil med den bredd som anges i regel II-1/B/8.4.1 i SOLAS-konventionen och med obegränsad vertikal sträckning.

2.2.5.2 En likbent triangulär profil på det horisontella planet till en höjd som motsvarar B/5 enligt regel II-1/B/8.4.2 i SOLAS-konventionen.

3. Experimentförfarande

3.1 Modellen skall utsättas för en långkammig oregelbunden sjögång enligt JONSWAP-spektrat med en signifikant våghöjd h_s som definierad i punkt 1.3 i stabilitetskraven och med en förstärkningsfaktor γ och en vågperiod T_p enligt följande:

3.1.1 $T_p = 4\sqrt{h_s}$ där $\gamma = 3,3$, och

3.1.2 T_p är rullningsperioden för det skadade fartyget utan vatten på däck, under angivet lastfall, men inte större än $6\sqrt{h_s}$, och med $\gamma = 1$.

3.2 Modellen skall få driva fritt och i sidsjö (90 grader) med skadan riktad mot inkommande vågor. Modellen får inte hållas på plats på så sätt att den hindras från att kantra. Om fartyget är upprätt efter skada och fyllning skall det tillfogas en slagsida på 1 grad i riktning mot skadan.

3.3 Minst fem försök skall utföras för varje vågperiod. Försökstiden under varje försök skall vara så pass lång att fartyget nått ett stationärt tillstånd, dock i minst 30 minuters fullskaletid. Varje försök skall utföras med olika vågtåg.

3.4 Om inget försök resulterar i slagsida mot skadan skall försöken upprepas fem gånger under vardera av de två angivna vågförhållandena, eller alternativt skall modellens krängningsvinkel ökas ytterligare 1 grad i riktning mot skadan och försöket upprepas två gånger under vardera av de två angivna vågförhållandena. Syftet med de extra försöken är att, på bästa möjliga sätt, påvisa fartygets förmåga att motstå kantring i båda riktningarna.

3.5 Försöken skall utföras för följande skadefall:

3.5.1 Det svårast tänkbara skadefallet med avseende på arean under GZ-kurvan enligt SOLAS-konventionen, och

3.5.2 det svåraste skadefallet midskepps med avseende på restfribordet på midskeppsdelen om så krävs i punkt 2.1.

4. Överlevnadskriterier

Fartyget skall anses överleva om ett stationärt tillstånd uppnås i på varandra följande försöksserier enligt punkt 3.3, förutsatt att krängningsvinklar över 30 grader mot vertikalaxeln, som inträffar oftare än i 20 procent av rullningarna eller bestående slagsida som är större än 20 grader anses vara ett kantringstillstånd även om ett stationärt tillstånd uppnås.

5. Godkännande av försök

- 5.1 Förslag till modellförsöksförfaranden skall lämnas in till värdstatens myndigheter och godkännas innan de används. Det bör också uppmärksammas att mindre omfattande skador också kan ge upphov till de svåraste skadesituationerna.
 - 5.2 Försöken skall dokumenteras med en rapport och en videospelning eller med andra visuella medel och innehålla all relevant information om fartyget och försöksresultaten.
-

BILAGA II

RIKTLINJER FÖR NATIONELLA MYNDIGHETER

enligt artikel 6.3

DEL I

TILLÄMPNING

I enlighet med artikel 6.3 i detta direktiv skall medlemsstaternas nationella myndigheter, vid tillämpning av de specifika stabilitetskrav som anges i bilaga I, använda dessa riktlinjer i den mån detta är praktiskt möjligt och lämpligt med hänsyn till det berörda fartygets konstruktion. Punkternas numrering nedan motsvarar den i bilaga I.

Punkt 1

Som ett första steg skall alla ro-ro-passagerarfartyg som avses i artikel 3.1 i detta direktiv uppfylla SOLAS 90-kriterierna beträffande reststabilitet som gäller för alla passagerarfartyg byggda den 29 april 1990 eller senare. Det är tillämpningen av detta krav som definierar det restfribord (f_r) som används i beräkningarna i punkt 1.1.

Punkt 1.1

1. I denna punkt behandlas effekten av en hypotetisk mängd vatten som samlats på ro-ro-däcket (skottdäcket). Vattnet antas ha trängt in på däckets via en öppning som uppkommit genom en skada. Enligt denna punkt skall fartyget utöver samtliga krav i SOLAS 90-kriterierna även uppfylla den del av SOLAS 90-kriterierna som anges i punkt 2.3–2.3.4 i regel II-1/B/8 med en bestämd mängd vatten på däckets. Vid denna beräkning behöver inga andra krav i regel II-1/B/8 beaktas. Fartyget behöver exempelvis inte uppfylla kraven beträffande jämviktswinklarna eller kravet på att marginallinjen inte får komma under vatten.
2. Den vattenmängd som antas ha samlats läggs till som en vätskelast med en gemensam yta för samtliga utrymmen som antas vara flödade på bildäcket. Vattennivån (h_w) på däckets beror på restfribordet (f_r) efter skadan och mäts vid skadans placering (se figur 1). Restfribordet (f_r) är det minsta avståndet mellan det skadade ro-ro-däcket och flytvattenlinjen (efter eventuell utjämning) vid den förmodade skadans placering sedan alla möjliga skadesituationer har undersökts vid fastställande av överensstämmelse med SOLAS 90-kriterierna i enlighet med punkt 1 i bilaga I. Den hypotetiska vattenmängd som antas ha samlats på det skadade ro-ro-däcket skall inte beaktas vid beräkning av f_r .
3. Om f_r är 2,0 meter eller mer, antas inget vatten ha samlats på ro-ro-däcket. Om f_r är 0,3 meter eller mindre, antas nivån h_w vara 0,5 meter. Mellanliggande vattennivåer erhålls genom linjär interpolation (se figur 2).

Punkt 1.2

För att dränerings-/länsystem skall anses vara effektiva måste de ha en sådan kapacitet att de förhindrar att stora mängder vatten samlas på däckets, dvs. en kapacitet på tusentals ton per timme. Detta är betydligt mer än kapaciteten hos de system som fartygen är utrustade med vid tidpunkten för antagande av dessa bestämmelser. Sådana högeffektiva dränerings-/länsystem kan komma att utvecklas och godkännas i framtiden (med utgångspunkt i de riktlinjer som kommer att utarbetas av Internationella sjöfartsorganisationen).

Punkt 1.3

1. För fartyg som trafikerar geografiskt begränsade områden får den mängd vatten som antas ha samlats på däckets minskas utöver vad som sägs i punkt 1.1. Dessa områden fastställs beroende på den signifikanta våghöjden (h_s) i området i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i detta direktiv.
2. Om den signifikanta våghöjden (h_s) i det aktuella området är 1,5 meter eller mindre antas inget ytterligare vatten samlas på det skadade ro-ro-däcket. Om den signifikanta våghöjden i det aktuella området är 4,0 meter eller mer, skall mängden vatten som antas samlas beräknas enligt punkt 1.1. Mellanliggande värden bestäms genom linjär interpolation (se figur 3).
3. Nivån (h_w) hålls konstant och mängden ytterligare vatten varierar därför beroende på krängningsvinkeln och på huruvida däckhörnet vid en viss krängningsvinkel kommer under vatten eller inte (se figur 4). Det bör uppmärksammas att bildäcksutrymmenas permeabilitet antas vara 90 procent (enligt MSC/Circ.649), medan permeabiliteten hos andra utrymmen som antas vara vattenfyllda är den som föreskrivs i SOLAS-konventionen.
4. Om beräkningarna för att påvisa överensstämmelsen med detta direktiv avser en signifikant våghöjd som understiger 4,0 meter, skall denna signifikanta våghöjd anges på fartygets säkerhetscertifikat.

Punkt 1.4/1.5

I stället för att kräva att fartyget skall uppfylla de nya stabilitetskraven i punkt 1.1 eller 1.3 kan myndigheterna godta ett bevis om överensstämmelse som grundas på modellförsök. De krav som gäller för modellförsök anges i tillägget till bilaga I. Riktlinjer för modellförsök ingår i del II i denna bilaga.

Punkt 1.6

Det är inte säkert att KG- eller GM-gränskurvor enligt SOLAS 90-kriterierna som tagits fram på vanligt sätt fortfarande är tillämpliga i de fall då däck, i enlighet med detta direktiv, antas stå under vatten, och det kan vara nödvändigt att ta fram reviderade gränskurvor som tar hänsyn till detta tillförda vatten. Man måste därför göra tillräckligt många beräkningar med olika djupgående och trim.

Observera: Reviderade KG/GM-gränskurvor kan erhållas genom iteration, varvid det minsta GM-överskott som en följer av skadestabilitetsberäkningarna med vatten på däck läggs till den KG (eller dras ifrån den GM) som används för att bestämma friborden vid skada (f_i), som ligger till grund för vattenmängderna på däck. Detta förfarande upprepas tills GM-överskottet blir försumbart.

Operatörerna förväntas inleda denna iteration med den kombination av största KG/minsta GM som rimligen kan tålas under drift, och torde försöka justera det resulterande skottarrangemanget på däck så att GM-överskottet enligt skadestabilitetsberäkningarna med vatten på däck blir så litet som möjligt.

Punkt 2.1

Liksom i de konventionella skadekriterierna enligt SOLAS anses skotten innanför B/5-linjen vara intakta vid en sidokollisionsskada.

Punkt 2.2

Om fartyget har utrustats med sidosponsoner för att uppfylla kraven i regel II-1/B/8, och fartygets bredd (B) och B/5-avståndet från fartygssidan därigenom ökar, får en sådan ändring inte leda till flyttning av befintliga konstruktionsdetaljer eller genomföringar i de vattentäta huvudtvärskeppskotten under skottdäcket (se figur 5).

Punkt 2.3

1. Tvärskepps- eller långskeppsskott/barriärer på fartyget som begränsar rörelsen hos det vatten som antas ha samlats på det skadade ro-ro-däcket behöver inte vara helt vattentäta. Mindre läckage kan godtas under förutsättning att dränerings-/länsystemet kan förhindra att vatten samlas på "andra sidan" av skottet/barriären. Om spygatten slutar fungera beroende på att det inte längre finns någon positiv skillnad i vattennivåerna, måste det finnas andra möjligheter att avleda vattnet.
2. Tvärskepps- och långskeppsskottens/barriärernas höjd (B_b) får inte understiga $8 \times h_w$ meter, där h_w är det samlade vattnets höjd beräknat utifrån restfribordet och den signifikanta våghöjden (enligt punkterna 1.1 och 1.3). Skottets/barriärens höjd får dock under inga omständigheter understiga
 - a) 2,2 meter, eller
 - b) avståndet mellan skottdäcket och mellan- eller hängdäckets undersida i nedsänkt läge, om detta avstånd är större. Observera att eventuella mellanrum mellan skottets övre kant och bordläggningens undersida måste "tätas" i tvärskepps och långskepps riktning, beroende på vilket som är lämpligt (se figur 6).

Skott/barriärer med lägre höjd än den ovan angivna kan godtas om modellförsök genomförs i enlighet med del II i denna bilaga, för att säkerställa att den alternativa konstruktionen ger tillräcklig överlevnadsförmåga. Det är viktigt att skottets/barriärens höjd väljs så att den också är tillräckligt stor för att förhindra progressiv flödning inom den erforderliga stabilitetsvidden. Modellförsöken får inte påverka denna vidd.

Observera: Stabilitetsvidden kan minskas till 10 grader under förutsättning att motsvarande area under kurvan ökas (enligt MSC 64/22).

Punkt 2.5.1

Arean "A" avser permanenta öppningar. Det bör noteras att länsportar inte är något lämpligt alternativ för fartyg som behöver flytkraften från hela eller delar av överbyggnaden för att uppfylla kriterierna. Länsportarna skall vara försedda med klaffar som hindrar vatten från att komma in, men möjliggör avledning av vatten.

Dessa klaffar måste vara självverkande och det måste visas att de inte begränsar utflödet i någon större utsträckning. Varje betydande effektivitetsminskning måste kompenseras genom att fartyget förses med ytterligare öppningar så att den erforderliga arean bibehålls.

Punkt 2.5.2

För att länsportarna skall anses vara effektiva skall det minsta avståndet från länsportens nedre kant till vattenlinjen i skadat skick vara minst 1,0 meter. Effekten av eventuellt ytterligare vatten på däckets skall inte tas med i beräkningen av detta avstånd (se figur 7).

Punkt 2.5.3

Länsportarna måste vara belägna så långt ned som möjligt på brädgången eller bordläggningen längs fartygssidan. Den nedre kanten på länsportens öppning får inte befinna sig mer än 2 centimeter ovanför skottdäcket och den övre kanten inte mer än 0,6 meter (se figur 8).

Observera: Utrymmen som omfattas av punkt 2.5, dvs. utrymmen som är försedda med länsportar eller liknande öppningar, skall inte tas med som intakta utrymmen vid framtagning av kurvorna för intaktstabilitet och skadestabilitet.

Punkt 2.6

1. Den föreskrivna skadeutbredningen skall gälla för fartygets hela längd. Beroende på fartygets indelning är det möjligt att skadan inte påverkar något skott, eller att den endast påverkar ett skott under skottdäcket, ett skott över skottdäcket eller olika kombinationer av skott.
2. Alla tvärskepps- och längskeppsskott/barriärer som begränsar den mängd vatten som antas ha samlats måste alltid vara på plats och ordentligt fastsatta när fartyget befinner sig till havs.
3. Vid skada på tvärskeppsskott/barriär skall det vatten som samlats på däck ha en gemensam yta på båda sidor om det skadade skottet/barriären vid höjden h_w (se figur 9).

DEL II**MODELLFÖRSÖK**

Syftet med dessa riktlinjer är att säkerställa att enhetliga metoder används vid konstruktion och kontroll av modellen, samt vid genomförande och analys av modellförsöken. Denna enhetlighet kommer naturligtvis i viss mån att påverkas av tillgängliga resurser och av kostnaderna.

Innehållet i punkt 1 i tillägget till bilaga I kräver ingen närmare förklaring.

Punkt 2 – Fartygsmodell

- 2.1 Det spelar i sig ingen roll i vilket material modellen tillverkas, men den skall både i intakt och skadat skick vara så pass styv att den har samma hydrostatiska egenskaper som det verkliga fartyget, och skrovbalkens rörelser på grund av vågorna skall vara försumbar.

Det är också viktigt att de skadade avdelningarna utformas så exakt som möjligt, så att vattenvolymen motsvarar det verkliga omständigheterna.

Det är viktigt att förhindra att vatten tränger in i modellens intakta delar, eftersom även små mängder vatten påverkar dess beteende.

2.2 Modellens egenskaper

- 2.2.1 Skaleffekter spelar en viktig roll för modellens beteende under försöken, och det är därför viktigt att försöka begränsa dessa effekter i största möjliga utsträckning. Modellen bör vara så bred som möjligt, eftersom detaljerna i de skadade avdelningarna då är lättare att konstruera, samtidigt som skaleffekterna blir mindre. Det rekommenderas därför att modellens längd inte är mindre än skala 1:40. Modellen skall emellertid inte vara kortare än 3 meter vid indelningsvattenlinjen.

- 2.2.2 a) För att säkerställa att den inträngda vattenmängden och dess tyngdpunkt är korrekt representerade, skall modellen vara så tunn som möjligt vid de förmodade skadornas placering. Det är inte alltid möjligt att konstruera modellens skrov och de primära och sekundära indelningarna vid skadans placering i tillräcklig detalj. Det kan på grund av dessa begränsningar vara omöjligt att exakt beräkna utrymmets permeabilitet.

- 2.2.2 b) Man har vid försök konstaterat att modellens vertikala sträckning kan påverka resultaten vid dynamisk testning. Modellen av fartyget måste därför ha en överbyggnad som är minst tre normalhöjder över skottdäcket (fribordsdäcket), så att de stora vågorna i vågtåget inte bryter över modellen.

- 2.2.2 c) Det är viktigt att kontrollera modellens djupgående inte bara i intakt skick, utan också i skadat skick för korrelation med de värden på djupgåendet som erhålls vid beräkning av skadestabiliteten. Efter mätning av den skadade modellens djupgående kan det vara nödvändigt att korrigera den skadade avdelningens permeabilitet, antingen genom att sätta in intakta avdelningar eller lägga till vikter. Det är emellertid också viktigt att se till att det inträngda vattnets tyngdpunkt är korrekt representerad. Vid eventuella justeringar måste man ta till en viss säkerhetsmarginal.

- 2.2.2 d) Om det är nödvändigt att förse modellen med barriärer på däck och barriärernas höjd är lägre än vad som erfordras enligt punkt 2.3 i bilaga I, skall modellen utrustas med CCTV så att det är möjligt att begränsa eventuell "översköljning" och ansamling av vatten på icke skadade delar av däck. I detta fall måste en videoinspelning ingå som en del av försöksprotokollet.
- 2.2.3 För att säkerställa att modellens rörelsekaraktäristika överensstämmer med det verkliga fartygets egenskaper är det viktigt att modellen både lutas och rullas i intakt skick så att den intakta modellens GM och massfördelning kan kontrolleras.

Det verkliga fartygets tvärskepps tröghetsradie skall inte antas vara större än $0,4B$ och dess längskepps tröghetsradie skall inte antas vara större än $0,25L$.

Modellens längskepps rullningsperiod erhålls ur följande formel:

$$\frac{2 \times \pi \times 0,4 \times B}{\sqrt{g \times GM \times \lambda}}$$

där

GM: det verkliga fartygets metacenterhöjd (i intakt skick)

g: tyngdkraftsaccelerationen

λ : modellens skala

B: det verkliga fartygets bredd

Observera

Även om lutning och rullning av den skadade modellen kan godtas som ett sätt att kontrollera reststabilitetskurvan, kan sådana försök inte ersätta intaktförsök.

Den skadade modellen måste emellertid rullas för att erhålla den rullningsperiod som erfordras för att genomföra försöken enligt punkt 3.1.2.

- 2.2.4 Innehållet i denna punkt kräver ingen närmare förklaring. Ventilatorerna i det verkliga fartygets skadade avdelning antas göra det möjligt för vattnet att strömma in och röra sig obehindrat. När man försöker minska ventilsystemets skala kan emellertid oönskade skaleffekter uppkomma. För att förhindra uppkomsten av sådana skaleffekter rekommenderas att ventilationssystemet konstrueras i en större skala än resten av modellen. Därigenom kan man vara säker på att ventilationssystemet inte påverkar vattenflödet på bildäcket.
- 2.2.5 Den prismatiska skadeutbredningens likbenta triangulära profil skall motsvara lastvattenlinjen.

Om sidotrunkar med en bredd som understiger $B/5$ är monterade måste skadans längd vid sidotrunkarnas placering vara minst två meter för att man skall kunna undvika eventuella skaleffekter.

Punkt 3 – Experimentförfarande

3.1 Vågpektra

JONSWAP-spektrat skall användas, eftersom det beskriver de vågor som uppkommer då vindens anlöpningssträcka och varaktighet är begränsad, och motsvarar de flesta förhållanden världen över. Det är här viktigt att kontrollera vågtågets vågperiod och att även medelvärdet av nollgenomgångarna (zero crossing period) är korrekt.

- 3.1.1 Medelvärdet av nollgenomgångarna, motsvarande en vågperiod på $4\sqrt{h_s}$ och med en förstärkningsfaktor γ på 3,3 får inte vara större än

$$\{T_p/(1,20 \text{ till } 1,28)\} \pm 5\%$$

- 3.1.2 Medelvärdet av nollgenomgångarna motsvarande en vågperiod som är lika stor som den skadade modellens rullningsperiod och med en förstärkningsfaktor γ på 1 får inte vara större än

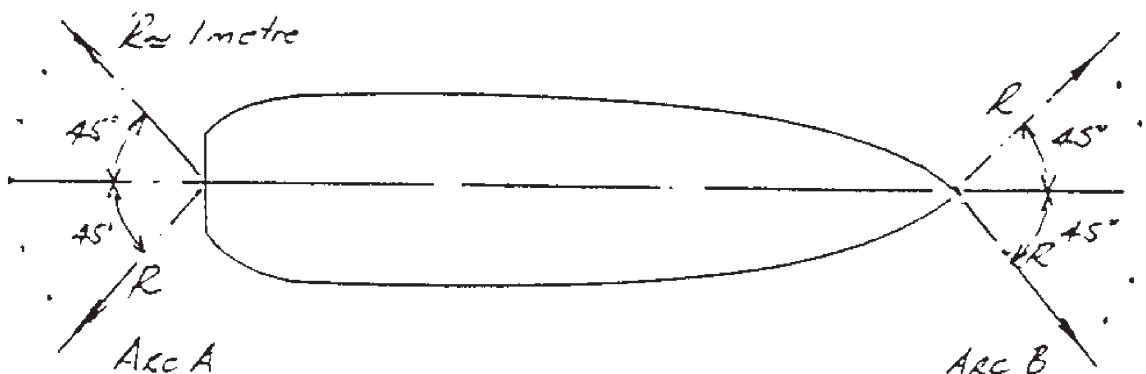
$$\{T_p/(1,3 \text{ till } 1,4)\} \pm 5\%$$

Om den skadade modellens rullningsperiod är större än $6\sqrt{h_s}$, skall vågperioden begränsas till $6\sqrt{h_s}$.

Observera

Det har konstaterats att det inte är praktiskt möjligt att fastställa gränser för medelvärdet av nollgenomgångarna för modellens vågspektra enligt den matematiska formelns nominella värden. Därför medges en felmarginal på fem procent.

För varje försök skall ett vågspektrum registreras och dokumenteras. Mätningarna för denna registrering skall göras i modellens omedelbara närhet (men inte på läsidan) – se figuren nedan – och även nära vågbildningsmaskinen. Modellen skall också förses med instrument som gör det möjligt att mäta och registrera dess rörelser (rullning, hävning och stampning) och flytläge (slagsida och trim) under försöket.

Vågmätningarna skall placeras antingen på båge A eller båge B (figur a).

Punkterna 3.2, 3.3, 3.4

Innehållet i dessa punkter kräver ingen närmare förklaring.

3.5 Simulerade skador

Den omfattande forskning som bedrivits för att ta fram lämpliga kriterier för nya fartyg har tydligt visat att arean under restabilitetskurvan upp till GZ-kurvans högsta värde är en annan viktig faktor vid sidan av GM och fribord. Det svåraste skadefallet enligt SOLAS som uppfyller kraven i punkt 3.5.1 skall väljas så att minsta möjliga area erhålls under restabilitetskurvan upp till GZ-kurvans högsta värde.

Punkt 4 – Överlevnadskriterier

Innehållet i denna punkt kräver ingen närmare förklaring.

Punkt 5 – Godkännande av försök

Följande dokument skall ingå i rapporten till myndigheten:

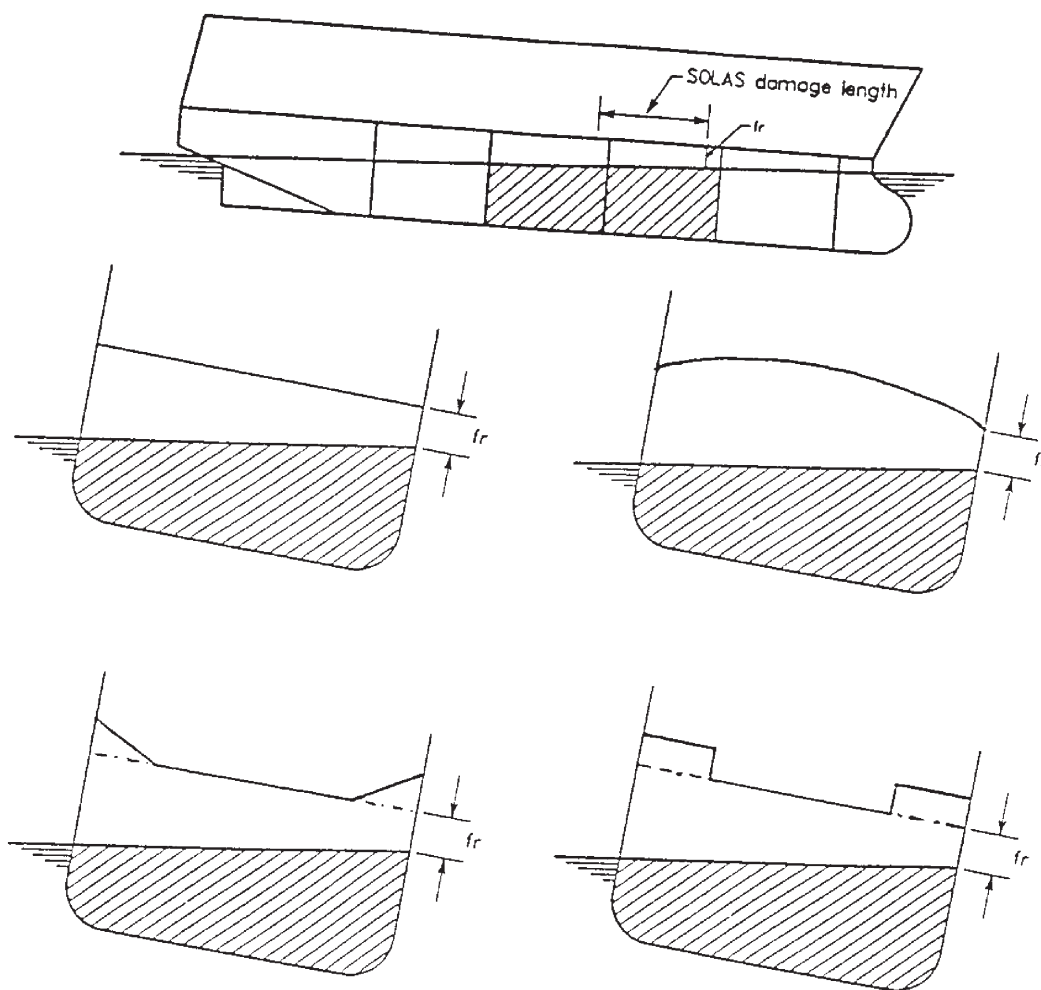
- a) Skadestabilitetsberäkningar för svåraste skadefallet enligt SOLAS och svåraste midskepps skada (om dessa skiljer sig åt).
- b) Generalarrangemangsrättning av modellen med konstruktions- och instrumentdetaljer.
- c) Rapporter från krängnings- och rullningsprov.
- d) Beräkningar av det verkliga fartygets och modellens rullningsperioder.
- e) Nominella och uppmätta vågspektra (nära vågbildningsmaskinen respektive nära modellen).
- f) Representativ registrering av modellens rörelser, flytläge och drift.
- g) Relevanta videoinspelningar.

Observera

Myndigheten skall närvara vid samtliga försök.

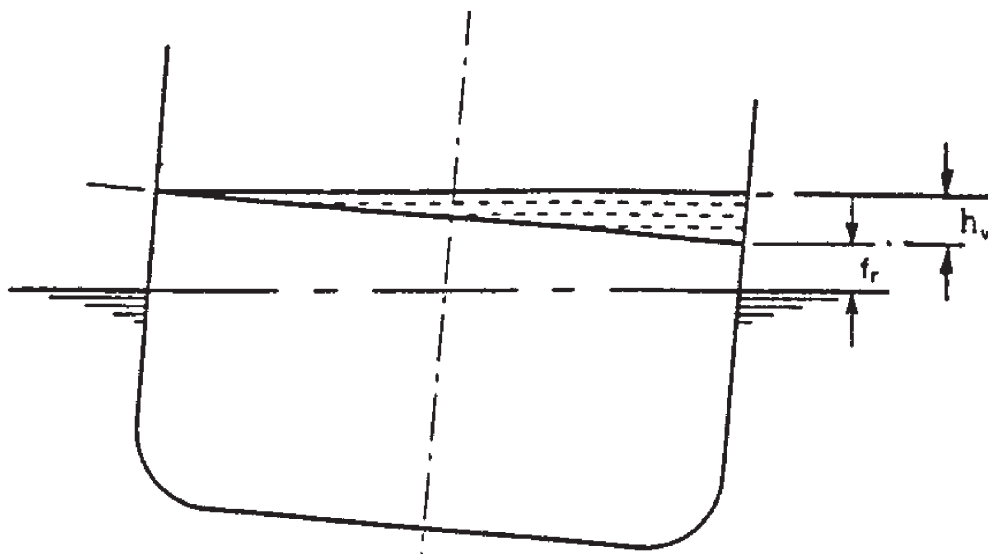
Figurer*(Riktlinjer för nationella myndigheter)*

Figur 1

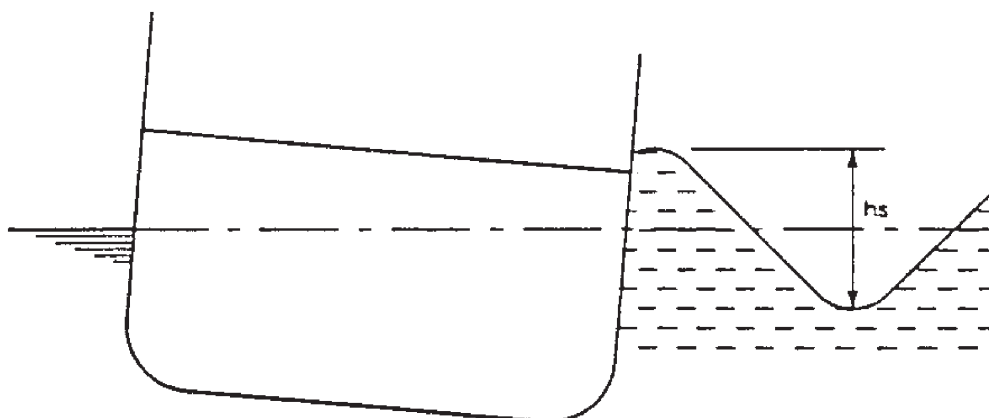
SOLAS damage length = Skadad längd enligt SOLAS

Figur 2

1. Om $f_r \geq 2,0$ meter är vattnets höjd på däck (h_w) = 0,0 meter.
2. Om $f_r \leq 0,3$ meter är vattnets höjd på däck (h_w) = 0,5 meter.

Figur 3

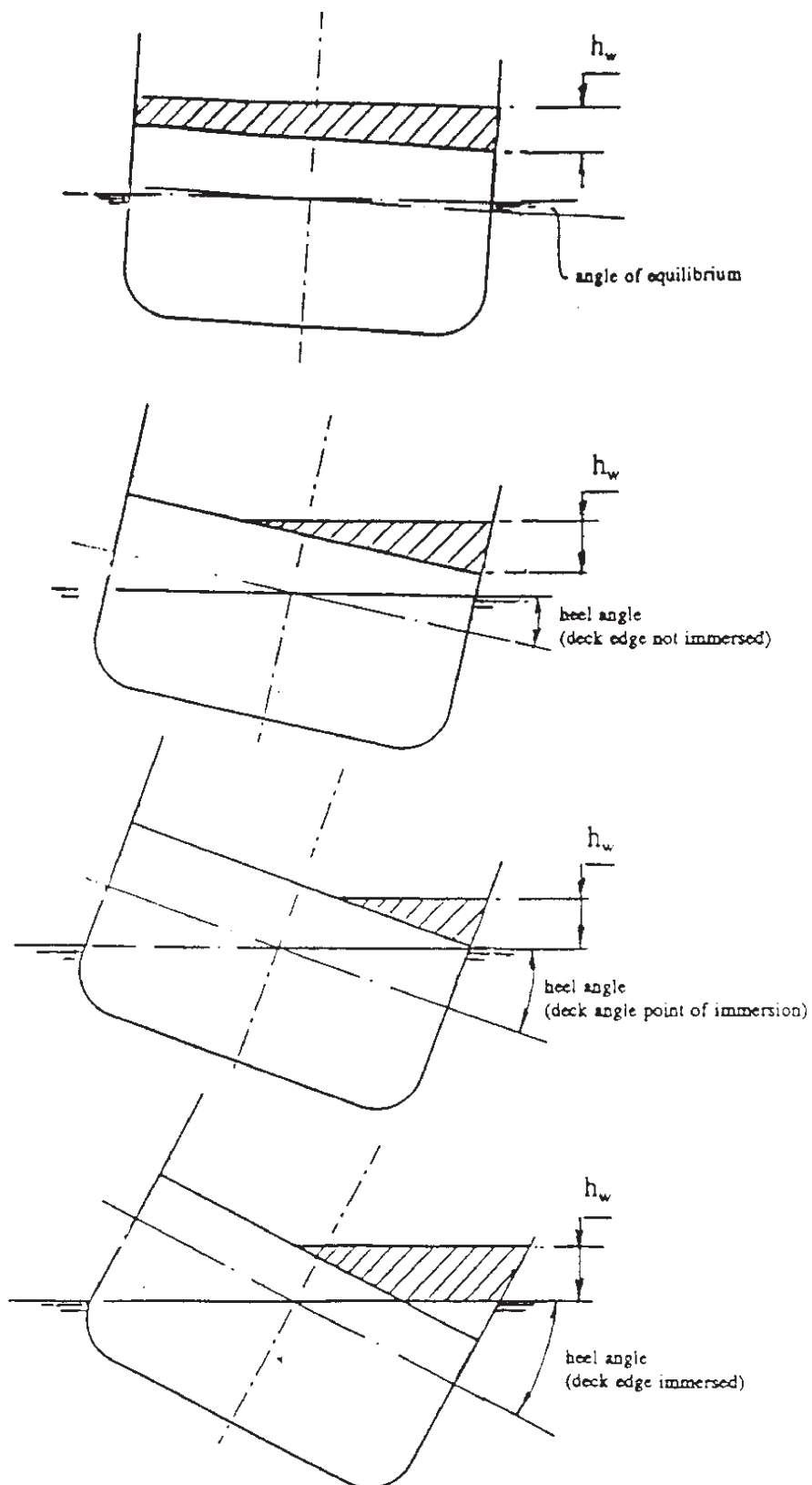

1. Om $h_s \geq 4,0$ meter beräknas vattnets höjd på däck enligt figur 3
2. Om $h_s \leq 1,5$ meter är vattnets höjd på däck (h_w) = 0,0 meter.

Exempel:

Om $f_r = 1,15$ meter och $h_s = 2,75$ meter, är höjden $h_w = 0,125$ meter.

Figur 4

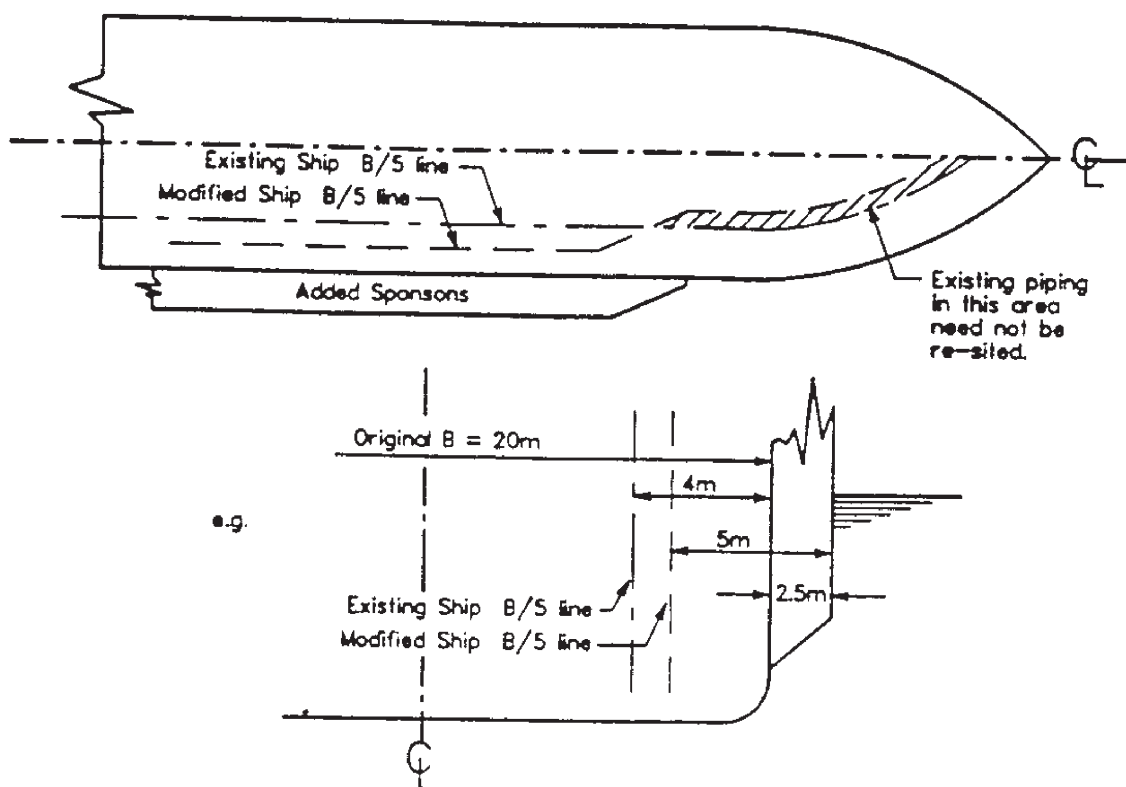
angle of equilibrium = jämviktsvinkel

heel angle (deck edge not immersed) = krängningsvinkel (däckhörnet ej under vatten)

heel angle (deck angle point of immersion) = krängningsvinkel (den vinkel då någon del av däckat når vattenytan)

heel angle (deck edge immersed) = krängningsvinkel (däckhörnet under vatten)

Figur 5

Existing ship B/5 line = Det existerande fartygets B/5-linje

Modified ship B/5 line = Det ombyggda fartygets B/5-linje

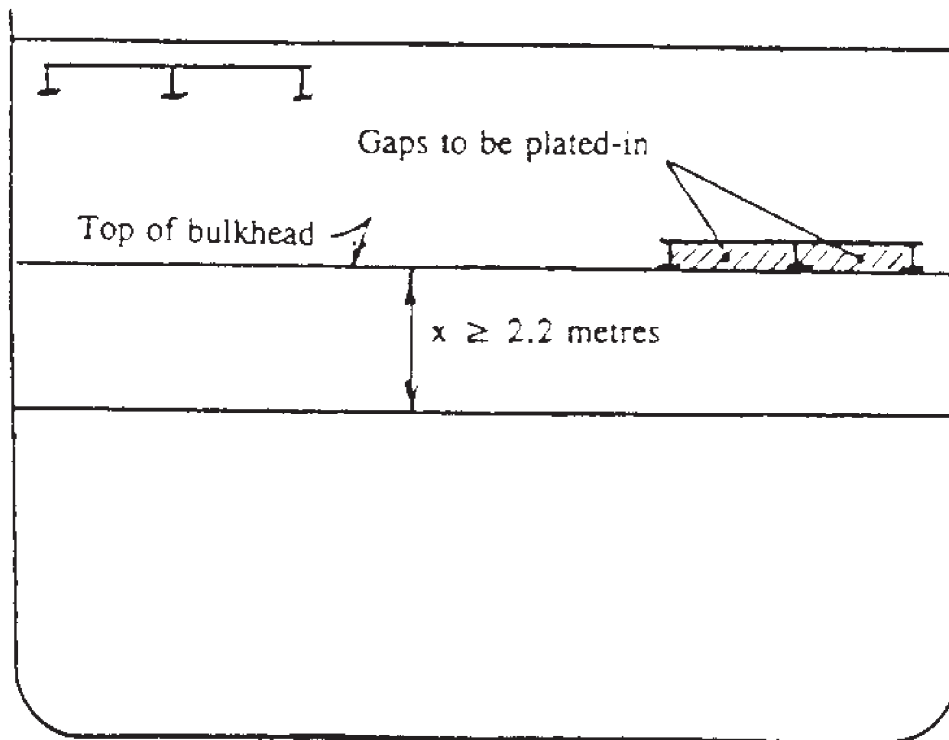
Added Sponsons = Sponsoner som tillkommit

Existing piping in this area need not be re-sited = De befintliga rörledningarna i detta område behöver inte flyttas

e.g. = t.ex.

Original B = Ursprunglig B

Figur 6

Fartyg utan hängdäck för bilar

Exempel 1

Vattnets höjd på däcket = 0,25 meter

Minsta erforderliga höjd på barriären = 2,2 meter

Gaps to be plated-in = Mellanrum som måste tätas

Top of bulkhead = Skottets övre kant

metres = meter

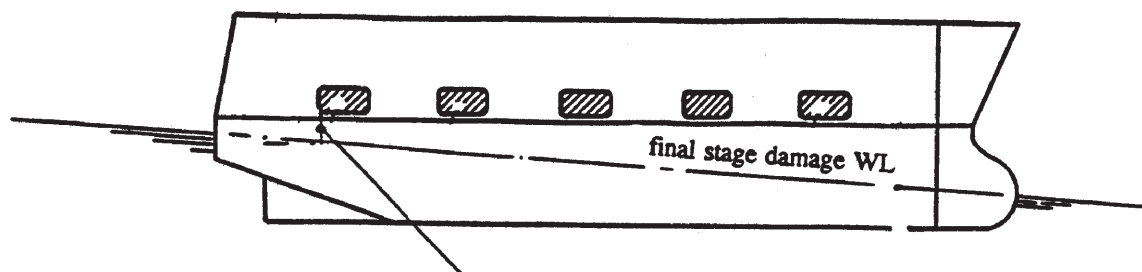
Fartyg med hängdäck (vid barriärens placering)

Exempel 2

Vattnets höjd på däcket (h_w) = 0,25 meter

Minsta erforderliga höjd på barriären = x

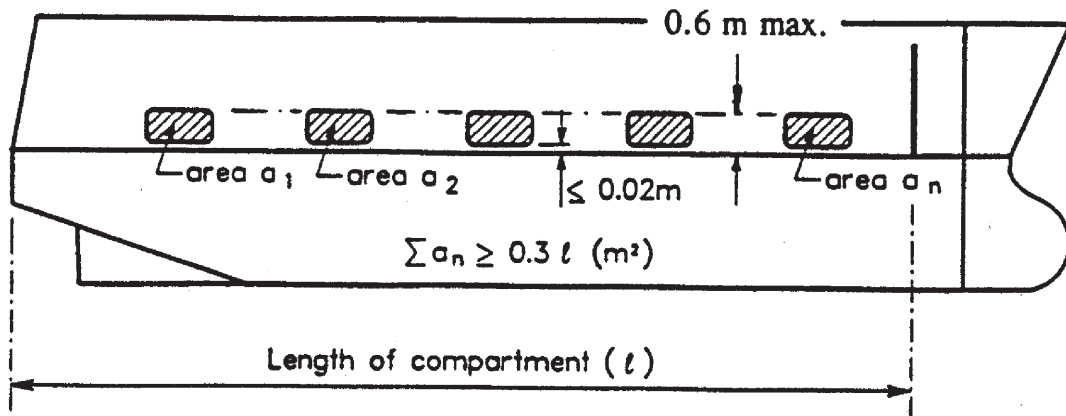
Figur 7

final stage damage WL = skada i slutskedet

minsta erforderliga avstånd mellan fribord och länsporten = 1,0 meter

Figur 8

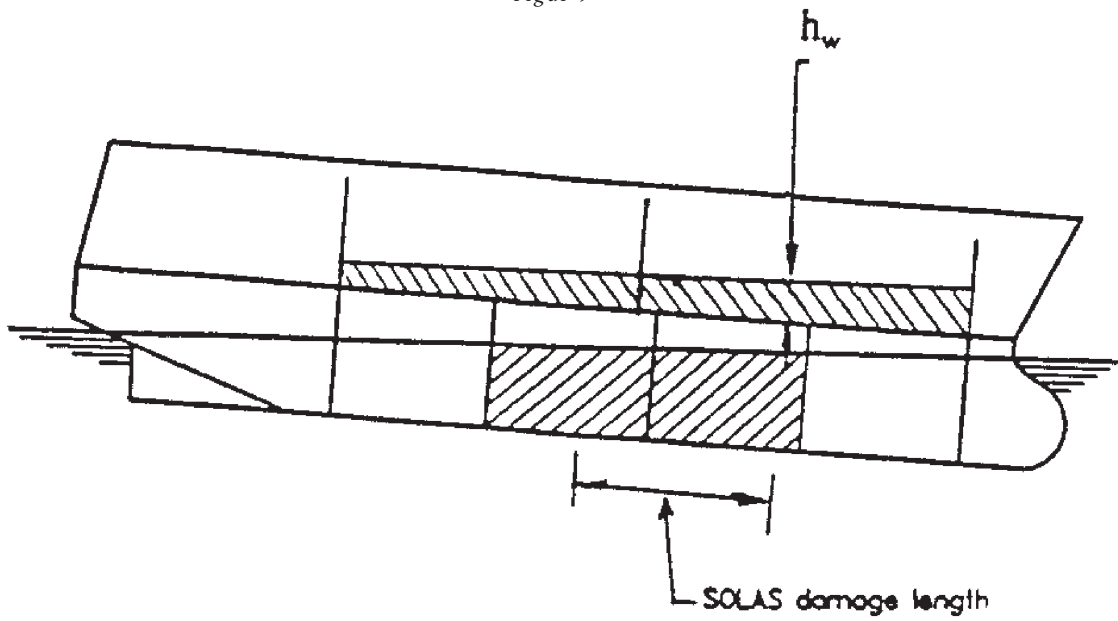

0.6 m max. = max. 0,6 m

area = area

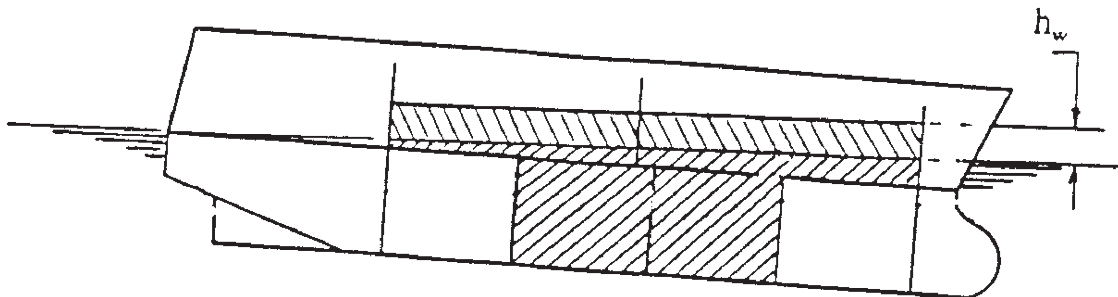
Length of compartment = Avdelningslängd

Figur 9

SOLAS damage length = Skadad längd enligt SOLAS

Däckhörnet ej under vatten

Däckhörnet under vatten

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/30/EG

av den 8 maj 2003

om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet enades vid mötet i Göteborg den 15 och 16 juni 2001 om en gemenskapsstrategi för hållbar utveckling som omfattar ett antal åtgärder, däribland utvecklingen av biodrivmedel.
- (2) Naturresurserna, som enligt artikel 174.1 i fördraget skall utnyttjas varsamt och rationellt, utgörs bland annat av olja, naturgas och fasta bränslen, vilka är viktiga energikällor, men de ger även upphov till de största koldioxidutsläppen.
- (3) Det finns dock ett brett spektrum av biomassa som kan användas för att producera biodrivmedel och som härrör från jordbruks- och skogsbruksprodukter liksom från restprodukter och avfall från skogsbruk och skogs- och jordbrukslivsmedelsindustrin.
- (4) Transportsektorn, som svarar för mer än 30 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen, expanderar och trenden kommer med all säkerhet att förstärkas och koldioxidutsläppen öka; denna expansion kommer att bli procentuellt högre i kandidatländerna efter deras anslutning till Europeiska unionen.
- (5) Kommissionen anger i sin vitbok "Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden" att koldioxidutsläppen från transportsektorn förväntas öka med 50 % mellan 1990 och 2010 till omkring 1 113 miljoner ton, varvid vägtransporterna, som svarar för 84 % av de transportrelaterade koldioxidutsläppen, bär det tyngsta ansvaret. I vitboken ställs det därför av miljökäl upp krav på att oljeberoendet (för

närvarande 98 %) inom transportsektorn skall minskas genom användning av alternativa drivmedel, såsom biodrivmedel.

- (6) En ökad användning av biodrivmedel utgör en del av det åtgärdsprogram som krävs för att följa Kyotoprotokollet, liksom av andra strategier för att uppfylla ytterligare åtaganden i detta hänseende.
- (7) En ökad användning av biodrivmedel – utan att för den skulle utesluta användning av andra möjliga alternativa drivmedel, inbegripet motorgas (LPG) och komprimerad naturgas (CNG) för motorfordon – är ett av flera sätt för gemenskapen att minska sitt beroende av importerad energi och påverka drivmedelsmarknaden och således energiförsörjningstryggheten på medellång och lång sikt. Detta bör dock inte på något sätt minska vikten av att gemenskapslagstiftningen om bränslekvalitet, fordonsutsläpp och luftkvalitet efterlevs.
- (8) Framsteg i tekniken har lett till att de flesta fordon som i dag är i bruk i Europeiska unionen utan problem kan använda en låg inblandning av biodrivmedel. De senaste tekniska framstegen gör det möjligt att använda högre halter av biodrivmedel i blandningen. I vissa länder används redan blandningar som innehåller halter av biodrivmedel på 10 % och däröver.
- (9) Avgränsade fordonsflottor erbjuder möjligheten att använda biodrivmedel i högre koncentration. I vissa städer finns det redan avgränsade fordonsflottor som drivs med rent biodrivmedel, vilket i vissa fall har bidragit till att förbättra luftkvaliteten i städerna. Medlemsstaterna skulle därför ytterligare kunna främja användningen av biodrivmedel i offentliga transportmedel.
- (10) Att främja användningen av biodrivmedel utgör ett steg mot en utökad användning av biomassa, vilket gör det möjligt att utveckla biodrivmedlen ytterligare i framtiden samtidigt som andra alternativ inte utesluts, särskilt inte vätgasalternativet.
- (11) Medlemsstaternas forskningspolitik om ökad användning av biodrivmedel bör i avsevärd utsträckning omfatta vätgassektorn och främja detta alternativ, och därvid beakta gemenskapens alla relevanta ramprogram.

⁽¹⁾ EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 205 och EGT C 331 E, 31.12.2002, s. 291.

⁽²⁾ EGT C 149, 21.6.2002, s. 7.

⁽³⁾ EGT C 278, 14.11.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juli 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 november 2002 (EUT C 32 E, 11.2.2003, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

- (12) Ren vegetabilisk olja från oljevaxter som framställs genom pressning, extraktion eller jämförbara metoder, rå eller raffinerad men kemiskt oförändrad, kan också användas som biodrivmedel i vissa fall där användningen är förenlig med motortyperna och motsvarande utsläppskrav.
- (13) Nya typer av drivmedel bör uppfylla erkända tekniska standarder för att accepteras i större omfattning av konsumenter och fordonstillverkare, och därmed få spridning på marknaden. Tekniska standarder utgör också utgångspunkten för krav när det gäller utsläpp och övervakning av utsläpp. Nya drivmedelstyper kan ha svårt att uppfylla dagens tekniska standarder, som i stor utsträckning har utvecklats för konventionella fossila drivmedel. Kommissionen och standardiseringsorganen bör övervaka utvecklingen och aktivt anpassa och utveckla standarder, i synnerhet flyktighetsparametrar, så att nya typer av drivmedel kan införas med bibehållna krav på miljöprestanda.
- (14) Bioetanol och biodiesel som i ren form eller i blandningar används i fordon bör uppfylla de kvalitetsstandarder som fastställts för att motorerna skall fungera optimalt. Det noteras att Europeiska standardiseringskommitténs standard prEN 14214 för fettsyrametylestrar (FAME) kan tillämpas i fråga om biodiesel för dieselmotorer, där tillverkningsalternativet är omförestring. Europeiska standardiseringskommittén bör sålunda fastställa lämpliga standarder för andra biodrivmedelsprodukter i Europeiska unionen.
- (15) Att främja användningen av biodrivmedel i enlighet med hållbara jordbruks- och skogsbruksmetoder som föreskrivs i bestämmelserna inom den gemensamma jordbrukspolitikens kan skapa nya möjligheter till hållbar utveckling av landsbygden inom ramen för en mer marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik som är mer inriktad på den europeiska marknadens behov, en levande landsbygd och ett mångsidigare jordbruk och kan öppna en ny marknad för innovativa jordbruksprodukter i de nuvarande och framtida medlemsstaterna.
- (16) I sin resolution av den 8 juni 1998⁽¹⁾ godkände rådet kommissionens strategi och handlingsplan för förnybara energikällor och efterlyste särskilda åtgärder när det gäller biodrivmedel.
- (17) Kommissionens grönbok "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ställer upp målet att man senast år 2020 skall ha ersatt 20 % av konventionella drivmedel med alternativa drivmedel inom vägtransportsektorn.
- (18) Om alternativa drivmedel skall lyckas komma in på marknaden, måste de vara lättillgängliga och konkurrenskraftiga.
- (19) I sin resolution av den 18 juni 1998⁽²⁾ krävde Europaparlamentet att marknadsandelen för biodrivmedel skulle öka till 2 % under de kommande fem åren genom ett åtgärdsprogram som bland annat omfattar skattebefrielse, finansiellt stöd till förädlingsindustrin och fastställande av en obligatorisk andel biodrivmedel för oljeföretag.
- (20) Den optimala metoden för att öka andelen biodrivmedel på de nationella marknaderna och gemenskapsmarknaderna är beroende av tillgången på resurser och råvaror, av den nationella politiken och gemenskapspolitiken för att främja biodrivmedel och av skattebestämmelser, samt av att alla intressenter/partner involveras på ett lämpligt sätt.
- (21) Nationell politik för att främja användningen av biodrivmedel får inte hindra den fria rörligheten för drivmedel som uppfyller de harmoniserade miljöspecifikationerna i gemenskapslagstiftningen.
- (22) Främjande av produktion och användning av biodrivmedel kan bidra till att beroendet av importerad energi och utsläppen av växthusgaser minskar. Dessutom kan biodrivmedel, i ren form eller i blandad form, i princip användas i befintliga motorfordon och användas i nuvarande bränslesystem för fordon. Blandning av biodrivmedel och fossila drivmedel kan underlätta en potentiell minskning av kostnaderna för distributionssystemet i gemenskapen.
- (23) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen införandet av allmänna principer för att en minimiandel biodrivmedel skall kunna marknadsföras och distribueras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av åtgärdens omfattning och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (24) Forskning och teknisk utveckling när det gäller biodrivmedelens hållbarhet bör främjas.
- (25) Ökad användning av biodrivmedel bör åtföljas av en noggrann analys av de miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenserna för att man skall kunna avgöra huruvida det är lämpligt att öka andelen biodrivmedel i förhållande till konventionella drivmedel.

(¹) EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

(²) EGT C 210, 6.7.1998, s. 215.

- (26) Det bör föreskrivas ett förfarande för att snabbt anpassa förteckningen över biodrivmedel, andelen förnybart innehåll och tidsplanen för att införa biodrivmedel på transportmarknaden till den tekniska utvecklingen och till resultaten av en miljökonsekvensbedömning av den första introduktionsfasen.
- (27) Åtgärder bör vidtas för att snabbt utveckla kvalitetsstandarderna för biodrivmedel som används inom fordonssektorn, både som rena biodrivmedel och som blandningskomponenter i konventionella drivmedel. Även om den biologiskt nedbrytbara delen av avfall är en potentiellt användbar källa för framställning av biodrivmedel, måste det i kvalitetsstandarderna tas hänsyn till att avfallet eventuellt kan vara kontaminerat, så att inte vissa komponenter skadar fordonet eller förvärrar utsläppen.
- (28) Stödet för att främja användningen av biodrivmedel bör ske i överensstämmelse med försörjningstrygghet och miljömål, liksom de politiska målen och åtgärderna på området i varje medlemsstat. När så är fallet kan medlemsstaterna överväga vilka kostnadseffektiva sätt som finns för att informera om möjligheterna att använda biodrivmedel.
- (29) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- c) *andra förnybara drivmedel*: andra förnybara bränslen än biodrivmedel, som framställs från förnybara energikällor enligt definitionen i direktiv 2001/77/EG ⁽²⁾ och som används för transportändamål,
- d) *energiinnehåll*: det nedre värmevärdet för ett drivmedel.
2. Åtminstone de produkter som förtecknas nedan skall anses vara biodrivmedel:
- a) *bioetanol*: etanol som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som skall användas som biodrivmedel.
- b) *biodiesel*: metylester av dieselkvalitet från vegetabilisk eller animalisk olja, som skall användas som biodrivmedel.
- c) *biogas*: en bränslegas som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall som kan renas till naturgaskvalitet och som skall användas som biodrivmedel, eller vedgas.
- d) *biometanol*: metanol som framställs av biomassa och skall användas som biodrivmedel.
- e) *biodimetyleter*: dimetyleter som framställs av biomassa och skall användas som biodrivmedel.
- f) *bio-ETBE (etyltertiärbutyleter)*: ETBE som framställs av bioetanol. Volymandelen biodrivmedel i bio-ETBE beräknas till 47 %.
- g) *bio-MTBE (metyltertiärbutyleter)*: bränsle som framställs av biometanol. Volymandelen biodrivmedel i bio-MTBE beräknas till 36 %.
- h) *syntetiska biodrivmedel*: syntetiska kolväten eller blandningar av syntetiska kolväten, som framställs av biomassa.
- i) *bioväte*: vätgas som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, och som skall användas som biodrivmedel.
- j) *ren vegetabilisk olja*: olja framställd från oljeväxter genom pressning, extraktion eller jämförbara metoder, rå eller raffinerad men kemiskt oförändrad, då den är förenlig med motortyperna och motsvarande utsläppskrav.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att främja användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel som skall ersätta diesel eller bensin för transportändamål i varje medlemsstat, för att på så sätt bidra till mål som t.ex. att uppfylla åtaganden som rör klimatförändringar, bidra till försörjningstryggheten på ett miljövänligt sätt och främja förnybara energikällor.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med

- a) *biodrivmedel*: flytande eller gasformigt bränsle för transport, som framställs av biomassa,
- b) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

1. a) Medlemsstaterna bör se till att en minsta andel biodrivmedel och andra förnybara bränslen släpps ut på deras marknader och skall fastställa nationella vägledande mål för detta.
- b) i) Ett referensvärde för dessa mål skall vara 2 %, beräknat på energiinnehållet, av all bensin och diesel för transportändamål som släpps ut på deras marknader, senast den 31 december 2005.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el (EGT L 283, 27.10.2001, s. 33).

- ii) Ett referensvärde för dessa mål skall vara 5,75 %, beräknat på energiinnehållet, av all bensen och diesel för transportändamål som släpps ut på deras marknader, senast den 31 december 2010.

2. Biodrivmedel får tillhandahållas i följande form:

- a) Rena biodrivmedel eller mineraloljederivat med hög halt av biodrivmedel i enlighet med särskilda kvalitetsnormer för transporttillämpningar.
- b) Biodrivmedel som blandats i mineraloljederivat i enlighet med de tillämpliga europeiska standarder som beskriver de tekniska specifikationerna för drivmedel (EN 228 och EN 590).
- c) Vätskor som framställs av biodrivmedel, t.ex. ETBE (etyltertiärbutyleter), som innehåller den procentandel biodrivmedel som anges i artikel 2.2.

3. Medlemsstaterna skall övervaka effekterna av en användning i icke-anpassade fordon av dieselblandningar som består av mer än 5 % biodrivmedel och skall, om så krävs, vidta åtgärder för att se till att den tillämpliga gemenskapslagstiftningen om utsläppsnormer följs.

4. Medlemsstaterna bör i sina åtgärder ta hänsyn till vilken inverkan på den totala klimat- och miljöbalansen som de olika biodrivmedlen och andra förnybara drivmedel har och får prioritera främjandet av sådana drivmedel som ger en mycket god kostnadseffektiv miljöbalans med beaktande av konkurrenskraft och försörjningstrygghet.

5. Medlemsstaterna skall se till att allmänheten upplyses om att biodrivmedel och andra förnybara drivmedel finns tillgängliga. Det skall föreskrivas att biodrivmedel som blandats i mineraloljederivat och som överstiger gränsvärdet på 5 % för fettsyrametylestrar (FAME) eller 5 % för bioetanol skall förses med en särskild märkning vid försäljningsställena.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli varje år rapportera till kommissionen om

- vilka åtgärder som vidtagits för att främja användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel som skall ersätta diesel eller bensen för transportändamål,
- de nationella resurser som anslagits för produktion av biomassa för annan energianvändning än transport, och
- det föregående årets totala försäljning av drivmedel samt andelen biodrivmedel, rena eller blandade, och andra förnybara drivmedel som släppts ut på marknaden. I förekommande fall skall medlemsstaterna rapportera om exceptio-

nella förhållanden när det gäller utbudet av råolja eller oljeprodukter som har påverkat försäljningen av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel.

I sin första rapport efter ikraftträdandet av detta direktiv skall medlemsstaterna ange nivån på sina nationella vägledande mål för den första fasen. I rapporten för år 2006 skall medlemsstaterna ange sina nationella vägledande mål för den andra fasen.

I rapporterna skall avvikelser från de nationella målen i förhållande till referensvärdena i artikel 3.1 b motiveras och kan grundas på följande faktorer:

- a) Objektiva faktorer, t.ex. den begränsade nationella potentialen för produktion av biodrivmedel från biomassa.
- b) Storleken på de resurser som anslås till produktion av biomassa för annan energianvändning än transport samt de särskilda tekniska eller klimatmässiga förhållanden som kännetecknar den nationella marknaden för drivmedel.
- c) Nationella strategier för att anslå jämförbara resurser till produktionen av andra drivmedel som baseras på förnybara energikällor och är förenliga med målen för detta direktiv.

2. Kommissionen skall senast den 31 december 2006 och vartannat år därefter utarbeta och till Europaparlamentet och rådet lämna en utvärderingsrapport om framstegen när det gäller användning av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel i medlemsstaterna.

Denna rapport skall åtminstone omfatta följande:

- a) Kostnadseffektiviteten för de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att främja användningen av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel.
- b) De ekonomiska aspekterna och miljökonsekvenserna av en ytterligare ökning av andelen biodrivmedel och andra förnybara drivmedel.
- c) Biodrivmedel och andra förnybara drivmedel i ett livscykelperspektiv, för att ange möjliga åtgärder för det framtida främjandet av de av dem som är klimat- och miljövänliga och som kan bli konkurrenskraftiga och kostnadseffektiva.
- d) Hållbarheten vid odling av grödor som används för att framställa biodrivmedel, särskilt markanvändning, grad av odlingsintensitet, växelbruk och användning av bekämpningsmedel.
- e) Bedömning av användningen av biodrivmedel och andra förnybara drivmedel med avseende på deras olika konsekvenser för klimatförändringen och deras påverkan när det gäller att minska koldioxidutsläppen.
- f) En genomgång av ytterligare mer långsiktiga alternativ när det gäller åtgärder för energieffektivitet på transportområdet.

Utifrån denna rapport skall kommissionen när det är lämpligt för Europaparlamentet och rådet lägga fram förslag om en anpassning av de mål som anges i artikel 3.1. Om rapportens slutsats blir att de vägledande målen sannolikt inte kommer att uppnås av skäl som är oberättigade och/eller inte hänför sig till nya vetenskapliga rön, skall dessa förslag ta upp nationella mål, inklusive eventuella bindande mål, i en lämplig form.

Artikel 5

Förteckningen i artikel 2.2 får anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 6.2. Vid anpassning av förteckningen skall biodrivmedlens inverkan på miljön beaktas.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 maj 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

M. CHRISOCHOÏDIS

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 13 maj 2003

om tillåtelse för Tyskland att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 17 i det sjätte direktivet 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter

(2003/354/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾, särskilt artikel 27.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom en skrivelse som registrerades den 17 december 2002 hos kommissionens generalsekretariat har de tyska myndigheterna begärt tillåtelse att fortsätta att tillämpa en avvikelse som de beviljats genom artikel 1 i rådets beslut 2000/186/EG⁽³⁾.
- (2) De övriga medlemsstaterna underrättades om denna begäran den 17 januari 2003.
- (3) Syftet med den avvikande åtgärden är att från rätten till avdrag för mervärdesskatt helt undanta mervärdesskatt på utgifter som är hänförliga till varor och tjänster, när dessa varor och tjänster används till mer än 90 % för den skattskyldiga personens eller för en anställds privata bruk eller för icke-yrkesmässiga ändamål i allmänhet. Denna åtgärd är en avvikelse från artikel 17 i direktiv 77/388/EEG, ändrad genom artikel 28f i det direktivet och motiveras med behovet att förenkla mervärdesskattningen. Den påverkar inte i mer än ringa utsträckning det skattebelopp som skall betalas i sista konsumtionsledet.

(4) Tillåtelsen upphör att gälla den 31 december 2002, samtidigt som de rättsliga och faktiska omständigheter som har legat till grund för tillämpningen av förenkling-såtgärden i fråga inte har förändrats och således fortfarande råder.

(5) Giltighetstiden för den nya tillåtelsen bör emellertid begränsas till och med den 30 juni 2004. Genom denna maximala tidsfrist blir det möjligt att utvärdera den avvikande åtgärden mot bakgrund av det beslut i mål C-17/01 som domstolen troligen kommer att fatta under år 2003.

(6) Avvikelsen har ingen negativ inverkan på gemenskapernas egna medel från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 17.2 i direktiv 77/388/EEG tillåts Tyskland att från rätt till avdrag för mervärdesskatt, undanta mervärdesskatt på utgifter som är hänförliga till varor och tjänster, när dessa varor och tjänster används till mer än 90 % för den skattskyldiga personens eller för en anställds privata bruk eller allmänt för icke-yrkesmässiga ändamål.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas till och med den 30 juni 2004.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/93/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27).

⁽²⁾ Förslag av den 18 mars 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 59, 4.3.2000, s. 12.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 2003.

På rådets vägnar
M. CHRISOCHOÏDIS
Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 april 2003

om ändring av beslut 2003/207/EG om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget

(Ärende COMP/E-3/36.700 – Industrigaser och medicinska gaser)

[delgivet med nr K(2003) 1180]

(Endast de tyska och nederländska texterna är giltiga)

(2003/355/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om genomförande av artiklarna 85 och 86 i fördraget ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 3 och artikel 15.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut 2003/207/EG av den 24 juli 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (ärende COMP/E-3/36.700 – Industrigaser och medicinska gaser ⁽³⁾), (nedan kallat "beslutet"), och

av följande skäl:

- (1) I beslutet konstaterade kommissionen att det på möten i mars och oktober 1994 fördes diskussioner om att begränsa konkurrensen genom "prislistor" och "minimipriser" för små flaskgaskunder, vilket syftade till ett avtal mellan vissa företag, däribland Westfalen Gassen Nederland BV (nedan kallat "Westfalen") ⁽⁴⁾.
- (2) Sålunda befanns Westfalen ha deltagit i följande avtal/samordnade förfaranden ⁽⁵⁾:
 - a) Fastställande av prishöjningar från oktober 1994 till december 1995, vilket är utgången av det år för vilket prishöjningarna skulle införas.
 - b) Fastställande av moratorier från oktober 1994 till januari 1995 för att genomföra de ovan nämnda prishöjningarna.

c) Fastställande av minimipriser från mars 1994 till december 1995, som är slutet på det år för vilka minimipriserna avtalades.

(3) Kommissionen konstaterade därför att Westfalen från mars 1994 till december 1995 ⁽⁶⁾ brutit mot artikel 81.1 i fördraget och att Westfalen deltagit i följande avtal/samordnade förfaranden ⁽⁷⁾:

a) Fastställande av prishöjningar från oktober 1994 till december 1995.

b) Fastställande av moratorier från oktober 1994 till januari 1995.

c) Fastställande av minimipriser från mars 1994 till december 1995.

(4) Kommissionen drog slutsatsen att med en utgångspunkt för böterna på 0,45 miljoner euro, ökad med 15 % för varaktigheten, motiverade detta ett grundläggande bötesbelopp på 0,51 miljoner euro för Westfalen ⁽⁸⁾. Med hänsyn till de förmildrande omständigheterna för detta företag drog kommissionen slutsatsen att ett bötesbelopp på 0,43 miljoner euro var motiverat, före tillämpning av kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden ⁽⁹⁾ (kommissionens meddelande). Eftersom kommissionens meddelande inte var tillämpligt på Westfalen, fastställde kommissionen ett totalt bötesbelopp på 0,43 miljoner euro för företaget ⁽¹⁰⁾.

(5) Westfalen överklagade ⁽¹¹⁾ hos förstainstansrätten den 4 oktober 2002, varvid företaget på olika punkter ifrågasatte beslutet, bland annat att det inte deltagit i mötet i mars 1994.

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 84, 1.4.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Punkt 205 i beslutet.

⁽⁵⁾ Punkt 393 i beslutet.

⁽⁶⁾ Punkt 433 i beslutet.

⁽⁷⁾ Punkt 436 i beslutet.

⁽⁸⁾ Punkt 438 i beslutet.

⁽⁹⁾ Punkt 449, 450 i beslutet.

⁽¹⁰⁾ Punkt 460 i beslutet.

⁽¹¹⁾ Mål T-303/02, Westfalen mot kommissionen (EGT C 305, 7.12.2002, s. 25).

- (6) Utöver detta överklagande har kommissionen insett att den begått ett sakfel i sin bedömning, eftersom den inte beaktade att Westfalen inte företrädde på nämnda möte i mars 1994 utan endast på mötet i oktober 1994⁽¹⁾.
- (7) Det måste därför konstateras att Westfalen deltagit i följande avtal/samordnade förfaranden:
- Fastställande av prishöjningar från oktober 1994 till december 1995, vilket är utgången av det år för vilket prishöjningarna skulle införas.
 - Fastställande av moratorier från oktober 1994 till januari 1995 för att genomföra de ovan nämnda prishöjningarna.
 - Fastställande av minimipriser från oktober 1994 till december 1995, som är slutet på det år för vilka minimipriserna avtalades.
- (8) Det måste därför konstateras att Westfalen från oktober mars 1994 till december 1995 brutit mot artikel 81.1 i fördraget och att Westfalen deltagit i följande avtal/samordnade förfaranden:
- Fastställande av prishöjningar från oktober 1994 till december 1995.
 - Fastställande av moratorier från oktober 1994 till januari 1995.
 - Fastställande av minimipriser från oktober 1994 till december 1995.
- (9) Med samma utgångspunkt för böterna och med ett påslag för varaktigheten som minskats till 10 %, borde kommissionen fastställt ett grundläggande bötesbelopp för Westfalen på 0,49 miljoner euro. Efter beaktande av de förmildrande omständigheterna för detta företag och före tillämpning av kommissionens meddelande bör bötesbeloppet därför fastställas till 0,41 miljoner euro och det totala bötesbeloppet för företaget uppgå till 0,41 miljoner euro.
- (10) Denna ändring har inga konsekvenser för övriga parter som berörs av beslutet eller för andra delar av beslutet som avser Westfalen.
- (11) Skillnaden mellan det bötesbelopp på 0,43 miljoner euro som genom beslutet förelades Westfalen, vilket företaget redan erlagt, och det ändrade bötesbeloppet för Westfalen, som genom föreliggande beslut nedsatts till 0,41 miljoner euro, uppgår till 0,02 miljoner euro och skall återbetalas till företaget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2003/207/EG ändras på följande sätt:

- I artikel 1 skall "Westfalen Gassen Nederland BV från mars 1994 till december 1995" ersättas med "Westfalen Gassen Nederland BV från oktober 1994 till december 1995".
- I artikel 3 skall "Westfalen Gassen Nederland BV 0,43 miljoner euro" ersättas med "Westfalen Gassen Nederland BV 0,41 miljoner euro".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till:

AGA AB
S-181 81 Lidingö

Air Liquide BV
De Witbogt 1
5652 AG Eindhoven
Nederland

Air Products Nederland BV
Klaprozenweg 101
Noordpoort
1033 NN Amsterdam
Nederland

BOC Group plc
Chertsey Road
Windlesham
GU20 6HJ — Surrey
United Kingdom

Messer Nederland BV
Middenweg 17
4782 PM Moerdijk
Nederland

NV Hoek Loos
Havenstraat 1
Postbus 78
3100 AB Schiedam
Nederland

Westfalen Gassen Nederland BV
Rigastraat 20
7418 EW Deventer
Nederland

Utfärdat i Bryssel den 9 april 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Se tabell 5 under punkt 106 i beslutet.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 maj 2003

om ändring för andra gången av beslut 2003/289/EG om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Belgien

[delgivet med nr K(2003) 1688]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2003/356/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 2002/33/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 92/118/EEG ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9 i detta,med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4.1 och 4.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 april 2003 informerade de belgiska veterinärmyndigheterna kommissionen om att det fanns starka misstankar om att aviär influensa förekom i provinsen Limburg, vilket senare officiellt bekräftades.
- (2) I avvaktan på officiell bekräftelse av sjukdomsutbrottet vidtog de belgiska myndigheterna omedelbart de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 92/40/EEG ⁽⁶⁾ om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa.
- (3) För att garantera tydlighet och insyn fattade kommissionen efter samråd med de belgiska myndigheterna beslut 2003/275/EG av den 16 april 2003 om skyddsåtgärder i samband med stark misstanke om aviär influensa i Belgien ⁽⁷⁾ som senare ersattes av beslut 2003/289/EG ⁽⁸⁾, ändrat genom beslut 2003/317/EG ⁽⁹⁾, vilket innebar en skärpning av de åtgärder som de belgiska myndigheterna vidtagit.

- (4) Sedan den 27 april har inga ytterligare fall av aviär influensa konstaterats och inga misstänkta fall har förekommit i Belgien, vilket leder till slutsatsen att sjukdomen har bekämpats på ett framgångsrikt sätt. Fjäderfäanläggningarna i de fastställda buffertzonerna har tömts och återinsättning kommer att inledas efter det att en väntetid har gått efter rengöring och desinfektion.
- (5) Efter en ytterligare väntetid fram till och med den 26 maj 2003 bör, förutsatt att inga nya utbrott har rapporterats, de gällande handelsrestriktionerna begränsas till de tidigare sjukdomsdrabbade områdena och en lämplig buffertzon runt dessa områden, och handel med levande fjäderfä och fjäderfäprodukter från övriga delar av Belgien, vilka då kan anses vara fria från aviär influensa, bör vara tillåten.
- (6) De djurhälsointyg som från och med den 27 maj 2003 kan komma att användas för sändningar av levande fjäderfä och kläckägg från vissa områden i Belgien och avsedda för andra medlemsstater eller tredjeländer bör följaktligen ändras.
- (7) De åtgärder som fastställs i beslut 2003/289/EG bör förlängas ytterligare och anpassas mot bakgrund av sjukdomens utveckling.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2003/289/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 första stycket skall ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som vidtagits inom ramen för direktiv 92/40/EG skall de behöriga myndigheterna i Belgien se till att den förebyggande tömningen av hotade fjäderfäanläggningar inom restriktionszonerna och de zoner som beskrivs i bilagan samt avlivningen av andra fjäderfä och fåglar som hålls i dessa områden och som anses vara hotade slutförs så snart som möjligt.”

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EGT L 315, 19.11.2002, s. 14.⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽⁴⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽⁵⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽⁶⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 1.⁽⁷⁾ EUT L 99, 17.4.2003, s. 57.⁽⁸⁾ EUT L 105, 26.4.2003, s. 24.⁽⁹⁾ EUT L 115, 9.5.2003, s. 82.

2. Följande skall läggas till som artikel 7a:

"Artikel 7a

1. Vid midnatt den 26 maj 2003 skall emellertid,
 - a) om inga ytterligare utbrott av aviär influensa har rapporterats i Belgien före kl 17.00 den 26 maj 2003, och
 - b) om alla kliniska undersökningar och laboratorietest som utförts i Belgien avseende de anläggningar som är smittade, misstänks vara smittade eller smittbärande med aviär influensa har gett negativa resultat,artikel 1 ersätts med följande:

'Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som Belgien har vidtagit i övervakningszonerna i enlighet med rådets direktiv 92/40/EEG, skall de belgiska veterinärmyndigheterna se till att levande fjäderfän, kläckägg och färsk gödsel eller färskt strö, som inte har bearbetats och värmebehandlats, inte sänds från provinserna Antwerpen och Limburg till övriga delar av Belgien eller till andra medlemsstater och tredjeländer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som Belgien vidtagit i övervakningszonerna i enlighet med rådets direktiv 92/40/EEG skall de belgiska veterinärmyndigheterna se till att levande fjäderfän och kläckägg inte transporteras inom provinserna Antwerpen och Limburg.

3. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga veterinärmyndigheten, efter att ha vidtagit alla lämpliga smittskyddsåtgärder i enlighet med artiklarna 4 och 5 för att hindra spridning av aviär influensa, tillåta att det från områden som ligger utanför övervakningszonerna transporteras

- a) fjäderfä för omedelbar slakt, inbegripet uttjänta värphöns, till ett slakteri som har utsetts av den behöriga veterinärmyndigheten,
- b) dagsgamla kycklingar och värpfärdiga unghöns till en anläggning som står under offentlig tillsyn och där det inte finns några andra fjäderfän,
- c) kläckägg till ett kläckeri som står under offentlig tillsyn.

Om levande fjäderfän som transporteras i enlighet med a eller b har sitt ursprung i en annan medlemsstat eller ett annat tredje land måste tillstånd för transporten erhållas

av de belgiska myndigheterna och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller det tredje land som sändningen kommer från.

4. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga veterinärmyndigheterna, efter att ha vidtagit alla lämpliga smittskyddsåtgärder för att hindra spridning av aviär influensa, tillåta transport av levande fjäderfän och kläckägg som inte förbjuds i rådets direktiv 92/40/EEG, i synnerhet när det gäller förflyttning av dagsgamla kycklingar i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 punkt 4 a, b och c, vilka skall transporteras till anläggningar i provinserna Antwerpen och Limburg som står under offentlig tillsyn.'

2. För tillämpningen av punkt 1 skall Belgien den 26 maj 2003 informera kommissionen och medlemsstaterna om huruvida de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.1 skall djurhälsointyg som åtföljer sändningar av levande fjäderfän och kläckägg med ursprung i och/eller som kommer från Belgiens territorium med undantag för provinserna Antwerpen och Limburg och som undertecknas från och med den 27 maj 2003 innehålla följande ordalydelse: 'Djurhälsovillkoren för denna sändning är i överensstämmelse med beslut 2003/356/EG.'

3. I artikel 4 a och b skall följande införas efter ordet "tillbaka": "efter att ha rengjorts och desinficerats i enlighet med d eller tas omhand på annat sätt under offentlig tillsyn och i enlighet med de instruktioner som lämnas av den behöriga myndigheten för att förhindra korskontaminering.."
4. I artikel 8 skall "fram till klockan 24.00 den 16 maj 2003" ersättas med "ram till klockan 24.00 den 30 maj 2003."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 maj 2003

om ändring för andra gången av beslut 2003/290/EG om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Nederländerna

[delgivet med nr K(2003) 1689]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/357/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽⁴⁾, särskilt artikel 9 i detta,med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel⁽⁵⁾, särskilt artikel 4.1 och 4.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Sedan den 28 februari 2003 har Nederländerna anmält ett antal utbrott av kraftigt patogen aviär influensa.
- (2) Innan sjukdomen hade bekräftats officiellt vidtog Nederländerna omedelbart åtgärder i enlighet med rådets direktiv 92/40/EEG⁽⁶⁾ av den 19 maj 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa, ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽²⁾ EGT L 315, 19.11.2002, s. 14.⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽⁴⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.⁽⁵⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽⁶⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 1.

- (3) Efter överläggningar med de nederländska myndigheterna fattade kommissionen av tydlighets- och öppenhetsskäl beslut 2003/153/EG⁽⁷⁾ av den 3 mars 2003 om skyddsåtgärder i samband med stark misstanke om aviär influensa i Nederländerna, vilket innebar en skärpning av de åtgärder som de nederländska myndigheterna vidtagit.

- (4) Efter överläggningar med de nederländska myndigheterna och en bedömning av situationen tillsammans med samtliga medlemsstater antogs därefter besluten 2003/156/EG⁽⁸⁾, 2003/172/EG⁽⁹⁾, 2003/186/EG⁽¹⁰⁾, 2003/191/EG⁽¹¹⁾, 2003/214/EG⁽¹²⁾, 2003/258/EG⁽¹³⁾, 2003/290/EG⁽¹⁴⁾ och 2003/318/EG⁽¹⁵⁾.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i beslut 2003/290/EG bör förlängas och anpassas med beaktande av hur sjukdomen utvecklar sig.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2003/290/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 skall ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som redan vidtagits inom ramen för direktiv 92/40/EEG skall de nederländska myndigheterna se till att den förebyggande avlivningen av fjäderfä på anläggningar som är utsatta för risker i områden med restriktioner och i de områden som anges i bilagan, samt den utslaktning av andra fjäderfän och fåglar som hålls i dessa områden och som anses utsatta för risker, avslutas så snabbt som möjligt.”

⁽⁷⁾ EUT L 59, 4.3.2003, s. 32.⁽⁸⁾ EUT L 64, 7.3.2003, s. 36.⁽⁹⁾ EUT L 69, 13.3.2003, s. 27.⁽¹⁰⁾ EUT L 71, 15.3.2003, s. 30.⁽¹¹⁾ EUT L 74, 20.3.2003, s. 30.⁽¹²⁾ EUT L 81, 28.3.2003, s. 48.⁽¹³⁾ EUT L 95, 11.4.2003, s. 65.⁽¹⁴⁾ EUT L 105, 26.4.2003, s. 28.⁽¹⁵⁾ EUT L 115, 9.5.2003, s. 86.

2. I artikel 4 a och b skall följande läggas till efter "skickas tillbaka":

"efter det att de har rengjorts och desinficerats i enlighet med vad som sägs i d, eller hanteras på annat sätt under officiell övervakning och i enlighet med anvisningar från den behöriga myndigheten så att korskontaminering undviks."

3. I artikel 8 skall "fram till klockan 24.00 den 16 maj 2003" ersättas med "fram till klockan 24.00 den 30 maj 2003."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 16 maj 2003
om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Tyskland

[delgivet med nr K(2003) 1690]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/358/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 2002/33/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEC ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4.1 och 4.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 9 maj informerade de tyska veterinärmyndigheterna kommissionen om att det fanns starka misstankar om att aviär influensa förekom i en fjäderfäbesättning i delstaten Nordrhein-Westfalen, vilket bekräftades den 13 maj 2003.
- (2) Aviär influensa är en ytterst smittsam fjäderfäsjukdom som kan innebära ett allvarligt hot mot fjäderfänäringen.
- (3) Innan sjukdomen bekräftats officiellt vidtog de tyska myndigheterna omedelbart de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 92/40/EEG ⁽⁶⁾ om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa.

(4) I rådets direktiv 92/40/EEG anges minimiskyddsåtgärder som skall tillämpas vid utbrott av aviär influensa. Medlemsstaten får vidta strängare åtgärder på det område som omfattas av direktivet om detta bedöms nödvändigt och lämpligt för att begränsa sjukdomen, med hänsyn tagen till de särskilda epidemiologiska, kommersiella och sociala villkor samt djurhållningsvillkor som råder.

(5) I samarbete med kommissionen införde de tyska myndigheterna ett förbud mot transporter av levande fjäderfä och kläckägg i delstaten Nordrhein-Westfalen, vilket innebär ett förbud mot sändningar av levande fjäderfä och kläckägg. Med tanke på de särskilda förhållandena i fjäderfäproduktionen kan sändningar av kläckägg, dagsgamla kycklingar och värpfärdiga unghöns för omedelbar slakt tillåtas inom delstaten Nordrhein-Westfalen. Utöver detta bör sändningar av färska, obehandlade gödselprodukter och strö av fjäderfä från delstaten Nordrhein-Westfalen förbjudas.

(6) Efter överläggningar med de tyska myndigheterna fattade kommissionen av tydlighets- och öppenhetsskäl beslut 2003/333/EG ⁽⁷⁾ av den 12 maj 2003 om skyddsåtgärder i samband med stark misstanke om aviär influensa i Tyskland, vilket innebar en skärpning av de åtgärder som de tyska myndigheterna vidtagit.

(7) Färskt fjäderfäkött som är avsett för handel inom gemenskapen skall förses med ett kontrollmärke enligt kapitel XII i bilaga I till direktiv 71/118/EEG ⁽⁸⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 97/79/EG ⁽⁹⁾. För att färskt fjäderfäkött från fjäderfä i de upprättade skyddszonerna skall kunna säljas på den tyska marknaden bör särskilda bestämmelser fastställas för ett sådant kontrollmärke.

(8) De tyska myndigheterna bör förstärka sina smittskydds- och hygienåtgärder, inklusive rengöring och desinficering, i syfte att förhindra ytterligare spridning av sjukdomen på alla nivåer i fjäderfä- och äggproduktionen.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 315, 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 116, 13.5.2003, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 55, 8.3.1971, s. 23.

⁽⁹⁾ EGT L 13, 16.1.1997, s. 18.

- (9) I rådets beslut 90/424/EEG⁽¹⁾ om utgifter på veterinärområdet, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG⁽²⁾ föreskrivs det i artikel 3.4 att kommissionen kan besluta om åtgärder som den berörda medlemsstaten är skyldig att vidta för att se till att insatserna ger önskat resultat. Med tanke på den nuvarande situationen i Tyskland bör allt fjäderfä inom en zon runtomkring den plats där aviär influensa brutit ut avlivas i förebyggande syfte.
- (10) För att få bättre kunskap om sjukdomens epidemiologi bör en serologisk undersökning utföras på grisar som hålls på anläggningar där fjäderfä har infekterats med aviär influensa.
- (11) Dessutom bör de tyska myndigheterna se till att förebyggande åtgärder vidtas för människor som utsätts för risk.
- (12) Övriga medlemsstater har redan anpassat de bestämmelser de tillämpar på handeln, och de är tillräckligt informerade av kommissionen, särskilt inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, om den lämpliga perioden för genomförandet av dem.
- (13) En översyn av situationen skall göras vid det sammanträde för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som är planerat till den 28 maj 2003.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som Tyskland inom ramen för rådets direktiv 92/40/EEG vidtagit inom övervakningszonerna, skall de tyska veterinärmyndigheterna se till att inga levande fjäderfä, kläckägg eller färska, obearbetade och ej värmebehandlade gödselprodukter eller strö av fjäderfä sänds från det område som anges i bilagan till andra delar av Tyskland, eller till andra medlemsstater eller tredjeländer.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall de hälsointyg som åtföljer sändningar av levande fjäderfä och kläckägg med ursprung i områden i Tyskland som inte anges i bilagan innehålla följande: "Djurhälsovillkor för den här sändningen i enlighet med beslut 2003/358/EG".
3. Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som Tyskland inom ramen för rådets direktiv 92/40/EEG vidtagit inom övervakningszonerna skall de tyska veterinärmyndigheterna se till att inga levande fjäderfä eller kläckägg transporteras inom det område som anges i bilagan.

4. Genom undantag från punkt 3, och efter det att alla smittskyddsåtgärder i enlighet med artiklarna 4 och 5 vidtagits i syfte att undvika spridning av aviär influensa, får de behöriga veterinärmyndigheterna tillåta transporter av följande produkter inom det område som anges i bilagan, från områden som ligger utanför övervakningszonerna:

- a) Fjäderfä för omedelbar slakt, inklusive uttjänta värphöns, till ett slakteri som utsetts av den behöriga myndigheten.
- b) Dagsgamla kycklingar och värpfärdiga unghöns, till en anläggning som står under officiell övervakning och där det inte finns några andra fjäderfän.
- c) Kläckägg, till ett kläckeri som står under officiell övervakning.

Om levande fjäderfä som transporteras i enlighet med vad som sägs i a eller b har sitt ursprung i en annan del av Tyskland än det område som anges i bilagan, eller i en annan medlemsstat eller i ett tredje land, skall transporten godkännas av såväl de tyska myndigheterna som av den behöriga myndigheten i den avsändande medlemsstaten eller det avsändande tredje landet.

5. Genom undantag från punkt 3 får den behöriga veterinärmyndigheten, efter att ha vidtagit alla åtgärder som ur smittskyddssynpunkt är nödvändiga för att undvika spridning av aviär influensa, tillåta transporter av levande fjäderfä och kläckägg som inte är förbjudna enligt rådets direktiv 92/40/EEG, särskilt i fråga om förflyttningar av dagsgamla kycklingar i enlighet med artikel 9.4 a, b och c i det direktivet, som under officiell kontroll skall transporteras till anläggningar inom det område som anges i bilagan.

6. a) Genom undantag från punkterna 1 och 4 a och b får de tyska myndigheterna ge tillstånd för transporter och sändningar från området i del B i bilagan till andra delar av Tyskland som inte anges i bilagan, om det rör sig om:

- Fjäderfä för omedelbar slakt, inklusive uttjänta värphöns, till ett slakteri som utsetts av den behöriga myndigheten.
- Dagsgamla kycklingar till en anläggning eller byggnad som står under officiell övervakning och där det inte finns några andra fjäderfän.

b) De behöriga myndigheterna skall se till att transporter och sändningar enligt a

- genomförs med iakttagande av samtliga smittskyddsåtgärder enligt artiklarna 4 och 5 så att den aviära influensan inte sprids;
- har godkänts av de behöriga myndigheterna på såväl platsen för avsändandet som på bestämmelseorten.
- genomförs direkt och enligt en i förväg uppgjord färdplan från lastningsplatsen till bestämmelseorten, utan ytterligare lastning eller avlastning av fjäderfä eller annat material som kan bidra till att sjukdomen sprids.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.

- c) Fjäderfä och dagsgamla kycklingar skall undergå klinisk undersökning på platsen för avsändandet och på bestämmelseorten, i enlighet med de protokoll som de behöriga myndigheterna utfärdat.

Artikel 2

Färskt fjäderfäkött från fjäderfä för slakt, som transporterats i enlighet med smittskyddsåtgärderna i artiklarna 4 och 5, och som har sitt ursprung i de upprättade övervakningszonerna

- a) skall förses med ett runt märke i enlighet med de behöriga myndigheternas ytterligare krav,
- b) får inte sändas till andra medlemsstater eller tredjeländer,
- c) skall produceras, styckas, lagras och transporteras åtskilt från annat färskt fjäderfäkött som är avsett för handeln inom gemenskapen eller för export till tredjeländer, och det skall användas på ett sådant sätt att det inte finns någon risk för att det blandas med andra köttprodukter eller köttberedningar som är avsedda för handeln inom gemenskapen eller för export till tredjeländer, såvida det inte har genomgått den behandling som anges i tabell 1 a, b eller c i bilaga III till direktiv 2002/99/EG.

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som redan vidtagits inom ramen för direktiv 92/40/EEG skall de behöriga myndigheterna i Tyskland se till att den förebyggande avlivningen av fjäderfä på anläggningar som utsätts för risker i de zoner som omfattas av restriktioner, och utslaktningen av annat fjäderfä och fåglar som hålls i dessa områden och som anses utsatta för risker, avslutas så snabbt som möjligt.

De förebyggande åtgärder som avses i första stycket skall vidtas utan att det påverkar tillämpningen av rådets beslut 90/424/EEG.

Artikel 4

I syfte att höja smittskyddsnivån i fjäderfäsektorn skall den behöriga veterinärmyndigheten i Tyskland, när det gäller det område som anges i bilagan, se till

- a) att bordsägg endast transporteras från en anläggning till en förpackningsanläggning, antingen i engångsförpackningar eller i containrar, lådor eller annan återanvändbar utrustning som skall rengöras och desinficeras före och efter varje användning i enlighet med vad som sägs i d; om bordsäggen har sitt ursprung i ett område som inte anges i bilagan eller i en annan medlemsstat, skall den behöriga veterinärmyndigheten dessutom se till att förpackningar, containrar, lådor och annan återanvändbar utrustning som använts för transporten skickas tillbaka direkt efter att ha blivit rengjorda och desinficerade i enlighet med vad som sägs i d, eller hanteras på annat sätt under officiell övervakning och i enlighet med anvisningar från den behöriga myndigheten så att korskontaminering undviks;

- b) att fjäderfä för omedelbar slakt transporteras med lastbil och i låror eller burar som skall rengöras och desinficeras före och efter varje användning i enlighet med vad som sägs i d; om fjäderfä för slakt har sitt ursprung i ett område som inte anges i bilagan eller i en annan medlemsstat, skall den behöriga veterinärmyndigheten dessutom se till att lådor, burar och containrar skickas tillbaka direkt efter att ha blivit rengjorda och desinficerade i enlighet med vad som sägs i d, eller hanteras på annat sätt under officiell övervakning och i enlighet med anvisningar från den behöriga myndigheten så att korskontaminering undviks;

- c) att dagsgamla kycklingar transporteras med engångsmaterial som destrueras efter användningen;
- d) att desinficeringsmedlen och metoderna för rengöring och desinficering är godkända av den behöriga myndigheten.

Artikel 5

Den behöriga veterinärmyndigheten i Tyskland skall se till att strikta smittskyddsåtgärder vidtas på alla nivåer i fjäderfä- och äggproduktionen i det område som anges i bilagan, i syfte att undvika kontakter som innebär en risk för att aviär influensa sprids mellan olika anläggningar. Syftet skall i första hand vara att undvika riskfyllda kontakter mellan fjäderfä, transportmedel, utrustning och personer som kommer in på eller lämnar fjäderfäanläggningar, äggförpackningsanläggningar, kläckningsanläggningar, slakterier, fodertillverkare, anläggningar för bearbetning av strö, samt konverteringsanläggningar. Därför skall alla fjäderfäuppfödare föra ett register över dels alla professionella besök på den egna anläggningen, dels över egna besök på andra fjäderfäanläggningar.

Artikel 6

1. De tyska myndigheterna skall se till att lämpliga förebyggande åtgärder vidtas så att personer som arbetar med fjäderfä, eller andra personer som löper risk att smittas, inte infekteras med influensa. Detta kan innebära

- a) användning av skyddskläder, skyddshandskar och skyddsglasögon,
- b) vaccinering mot influensa som sprids mellan människor,
- c) profylaktisk antivirusbehandling.

2. De tyska myndigheterna skall regelbundet genom Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa informera kommissionen om de åtgärder som vidtas.

Artikel 7

1. De tyska myndigheterna skall utföra serologiska undersökningar på grisar som hålls på anläggningar där fjäderfä har infekterats med aviär influensa.

2. Vid positivt utfall får grisarna förflyttas till andra anläggningar med grisar eller till ett slakteri endast efter godkännande av den behöriga veterinärmyndigheten, och endast om senare lämpliga prov har visat att risken för spridning av aviär influensa är försumbar.

3. Förflyttningar till andra svinanläggningar får endast ske efter det att alla restriktioner i samband med aviär influensa på ursprungsanläggningen har hävts.

4. De tyska myndigheterna skall regelbundet genom Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa informera kommissionen om resultaten av undersökningarna.

Artikel 8

Detta beslut skall gälla fram till klockan 24.00 den 30 maj 2003.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Följande områden i delstaten Nordrhein-Westfalen i Tyskland:

Del A: Området väster om Rhen.

Del B: Området öster om Rhen.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 maj 2003

om villkor för åtgärder för att förebygga aviär influensa hos mottagliga fåglar i vissa medlemsstater

[delgivet med nr K(2003) 1691]

(Text av betydelse för EES)

(2003/359/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2002/33/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 92/40/EEG av den 19 maj 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa ⁽³⁾, i dess lydelse enligt Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, fastställs vilka minimikontrollåtgärder som skall vidtas vid ett utbrott av aviär influensa hos hönsfåglar utan att tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om handel inom gemenskapen påverkas.
- (2) I rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1282/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 3 i detta, föreskrivs att handel med och import av djur, sperma, ägg och embryon inte får förbjudas eller hindras av andra djurhälsoskäl än sådana som motiveras av gemenskapens lagstiftning, särskilt vidtagna skyddsåtgärder.
- (3) I rådets direktiv 1999/22/EG av den 29 mars 1999 om hållande av vilda djur i djurparker ⁽⁶⁾, särskilt artikel 2 i detta, definieras begreppet djurpark.
- (4) Nederländerna har sedan den 28 februari 2003 rapporterat ett antal utbrott av aviär influensa. Belgien har också sedan den 16 april 2003 rapporterat flera utbrott.

Den 9 maj 2003 informerade de tyska veterinärmyndigheterna kommissionen om att de misstänkte förekomst av aviär influensa i en fjäderfäbesättning i delstaten Nordrhein-Westfalen, vilket bekräftades den 13 maj 2003.

- (5) För att motverka att infektionen sprids och efter det att den epidemiologiska situationen utvärderats kan förebyggande utslaktning av fjäderfä som riskerar att smittas vara lämplig och beslut om detta fattas av medlemsstaternas behöriga myndigheter.
- (6) De berörda medlemsstaterna vidtog omedelbara åtgärder i enlighet med rådets direktiv 92/40/EEG innan sjukdomsutbrottet officiellt hade bekräftats.
- (7) Av tydlighets- och öppenhetsskäl har kommissionen efter samråd med de berörda medlemsstaterna fattat ett antal beslut om förstärkning av de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit.
- (8) De nederländska, belgiska och tyska myndigheterna har för att motverka spridning av viruset inlett förebyggande tömning av anläggningar och utslaktning av hönsfåglar i riskområden på grundval av beslut 2003/214/EG av den 27 mars 2003 om skyddsåtgärder i samband med aviär influensa i Nederländerna ⁽⁷⁾, beslut 2003/275/EG av den 16 april 2003 om skyddsåtgärder i samband med stark misstanke om aviär influensa i Belgien ⁽⁸⁾ och beslut 2003/333/EG av den 12 maj 2003 om skyddsåtgärder i samband med stark misstanke om aviär influensa i Tyskland ⁽⁹⁾.
- (9) Direktiv 92/40/EEG är inte tillämpligt när aviär influensa har konstaterats hos andra fåglar. Den berörda medlemsstaten måste i sådana fall informera kommissionen om de åtgärder som vidtas.
- (10) För att skydda sällsynta hönsfågelarter, utrotningshotade fåglar och bevara den biologiska mångfalden får de berörda medlemsstaterna fatta beslut om nödvaccinering mot aviär influensa av sådana fåglar.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 315, 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 52.

⁽⁵⁾ EGT L 187, 16.7.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 94, 9.4.1999, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 81, 28.3.2003, s. 48.

⁽⁸⁾ EUT L 99, 17.4.2003, s. 57.

⁽⁹⁾ EUT L 116, 13.5.2003, s. 28.

- (11) Av dessa skäl och med beaktande av utvecklingen när det gäller aviär influensa i Nederländerna och Belgien antogs kommissionens beslut av den 25 april 2003 om krav för att förebygga aviär influensa hos mottagliga fåglar som hålls i djurparker i Belgien och Nederländerna ⁽¹⁾ i vilket det fastställs vilka bestämmelser som gäller om de berörda medlemsstaterna beslutar att nödvaccinera mottagliga fåglar mot aviär influensa.
- (12) Nödvaccinering kan, även om den begränsas till särskilda kategorier av djur som inte i första hand berörs av handel, skapa oklarhet om djurhälsostatusen när det gäller aviär influensa i samband med internationell handel, och inte bara för den medlemsstat eller den del av medlemsstaten där vaccinering genomförs.
- (13) Det bör därför fastställas särskilda villkor för handeln med vaccinerade fåglar och det bör föreskrivas att de berörda medlemsstaterna skall ange uppgifter om vaccineringen i ett program som skall överlämnas till kommissionen och övriga medlemsstater.
- (14) De villkor som fastställs i det här beslutet skall även gälla för djurparker enligt definitionen i direktiv 1999/22/EG och andra anläggningar som håller sällsynta fåglar.
- (15) Av tydlighetsskäl bör beslut 2003/291/EG upphöra att gälla och ersättas av det här beslutet.
- (16) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta beslut används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- *Djurpark*: en anläggning av det slag som avses i artikel 2 i rådets direktiv 1999/22/EG.
- *Godkänt organ, institut och centrum*: anläggningar i enlighet med artikel 2.1 c i rådets direktiv 92/65/EEG.
- *Mottaglig fågel*: alla fågelarter som kan drabbas av aviär influensa och som hålls av djurparker och godkända organ, institut och centrer.

Artikel 2

De behöriga veterinärmyndigheterna i de medlemsstater som anges i bilaga I skall se till att strikta smittskyddsåtgärder vidtas av djurparker och godkända organ, institut och centrer som håller mottagliga fåglar för att förhindra kontakter som innebär risk att aviär influensa införs eller sprids. Dessa åtgärder skall i synnerhet ha som syfte att undvika kontakter med allmänheten och fjäderfåanläggningar som innebär risk.

Artikel 3

De behöriga veterinärmyndigheterna i de medlemsstater som anges i bilaga I får besluta om att i de områden av medlemsstaterna territorier som anges i bilaga II och på de villkor som anges i bilaga III till det här beslutet genomföra nödvaccination av mottagliga fåglar som hålls av djurparker och godkända organ, institut och centrer och som anses riskera att drabbas av aviär influensa.

Artikel 4

De berörda medlemsstaterna skall officiellt för de övriga medlemsstaterna och kommissionen i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa presentera ett program avseende nödvaccineringen mot aviär influensa i enlighet med artikel 3. Programmet skall innehålla detaljerad information om följande:

- Exakt adress och belägenhet för djurparker och godkända organ, institut och centrer där vaccineringen skall utföras.
- Specifika identifieringsuppgifter och antal mottagliga fåglar.
- Individuell identifieringsuppgifter för de fåglar som skall vaccineras.
- Uppgift om vilken typ av vaccin som skall användas, vaccineringsschema och tidsplan för vaccineringen.
- Skäl för beslutet att vidta åtgärderna.
- Tidsplan för de vaccineringar som skall genomföras.

Artikel 5

De medlemsstater som anges i bilaga I skall genomföra nationella åtgärder i enlighet med det här beslutet och skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

Artikel 6

Beslut 2003/291/EG skall upphöra att gälla. Hänvisningar till det upphävda beslutet skall betraktas som hänvisningar till det här beslutet.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 maj 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 105, 26.4.2003, s. 34.

BILAGA I

- Belgien
- Tyskland
- Nederländerna

BILAGA II

- Belgiens hela territorium.
- Tyskland: ett område i delstaten Nordrhein-Westfalen som österut avgränsas av Rhen och västerut avgränsas av gränserna till Nederländerna, Belgien och delstaten Rheinland-Pfalz.
- Nederländernas hela territorium.

BILAGA III

VILLKOR FÖR NÖDVACCINERING FÖR BEKÄMPNING OCH UTROTNING AV AVIÄR INFLUENSA

1. Omfattningen av den vaccinering som skall genomföras	Vaccinering skall endast beröra mottagliga fåglar som hålls av djurparker och godkända organ, institut och centrer.
2. Djurarter som skall vaccineras	En förteckning över alla fåglar som vaccineras skall fastställas tillsammans med individuella identifieringsuppgifter och bevaras i minst tio år.
3. Vaccinationskampanjens längd	Alla fåglar som skall vaccineras skall vaccineras så fort som möjligt. Varje vaccinering i en djurpark skall i alla händelser vara avslutad inom 96 timmar.
4. Särskilt förflyttningsförbud för vaccinerade djur samt produkter av vaccinerade djur	Vaccinerade djur får inte omfattas av handel eller flyttas mellan djurparker godkända organ, institut och centrer inom samma medlemsstat om inte detta sker under officiell övervakning eller till en annan medlemsstat om inte särskilt tillstånd ges av den medlemsstaten. Animalieprodukter av sådana djur får inte komma in i livsmedelskedjan.
5. Särskild identifikation och särskild registrering av vaccinerade djur	Vaccinerade djur måste kunna identifieras individuellt och det måste finnas tydliga uppgifter om dessa djurs identitet. Djur som vaccineras skall vid vaccineringen om möjligt förses med en outplånlig identifikation som anger att de har vaccinerats.
6. Andra frågor som rör nödvaccineringen	
6.1. Genomförande av vaccinationskampanjen	Vaccineringen skall genomföras under kontroll av officiell veterinär från de behöriga myndigheterna. Nödvändiga åtgärder skall ha vidtagits för att undvika eventuell spridning av viruset. Eventuella vaccinerester skall återlämnas till det ställe där vaccinet lämnades ut, tillsammans med en skriftlig uppgift om det antal djur som vaccinerats och det antal doser som använts. Om möjligt skall blodprov tas före och senast 30 dagar efter vaccineringen för ett serologiskt test för aviär influensa. Resultaten från testerna måste bevaras i minst tio år.
6.2. Vaccin som skall användas	Det inaktiverade vaccin som skall användas måste ha lämplig sammansättning och vara effektivt mot den virustyp som är i omlopp. Det skall användas i enlighet med tillverkarens och/eller veterinärmyndigheternas instruktioner.
6.3. Information till kommissionen om genomförande av detta program	En utförlig rapport om genomförandet av programmet tillsammans med resultatet av genomförda tester skall lämnas till kommissionen och till medlemsstaterna genom Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.